

படங்கோடை விற்பாடு

ரூ.10/-

ஸ்டார்
நாவல்

செமிர்து
கீயா?
நாஜா?

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

1

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

“பூட்மார்னிங் சார்.”

“வாய்யா தமிழு ராத்திரி எத்தனை மணிக்கு விடு போய் சேர்ந்த?”

“மூன்று மணி ஆச்சி சார்.”

“என்னைய்யா பன்னீங்க அவ்வளவு நேரம்? நான் பொறப்பட்டப்பவே அந்தானு மூணு ரவுண்டு முடிச்சி தள்ளாடிக்கிட்டிருந்தானே?”

“நீங்க பலிரெண்டு மணிக்கு புறப்பட்டீங்க சார். நானும் கூடவே புறப்பட்டிருக்கணும். நீங்கதான் கொஞ்ச நேரம் கம்பெனி கொடுத்துட்டுப் போ சொன்னீங்களா, சரின்னு உக்காந்தா, அந்தானு அடுத்த ரவுண்டுல அழ ஆரம்பிச்சான் சார்.”

“சில பேருக்கு தண்ணில சத்தோஷம் உடைச்சுக்கும். சிலருக்கு சோகம் உடைச்சுக்கும். இவன் ரெண்டாவது ரகம் போலிருக்கு.”

“கரெக்ட் சார். மினிஸ்டர்நான் போய்ட்டாரே. நீ உக்காந்து கேளுன்னு என்னைப் பிடிச்சிட்டான் சார். மூணாவது படிச்சப்போ

கணக்கு வாத்தியார் பெரம்பல அடிச்சப்ப ஏற்பட்ட சோகத்தில் ஆரம்பிக்க சமீபத்திய அசிங்கமான சோகம் வரைக்கும் சொல்லி முடிச்சான் சார். நடுநடுவுல எழவு வீடு மாதிரி ஓ. ஒன்னு பெரிய சத்தத்துல அழுகை வேற. அது மட்டும் ஏ.எல். ருமா இல்லாமப் போனா மொத்த நோட்டல் ஜனமும் வந்து எட்டிப் பார்த்திருக்கும்."

"அதென்னது சோகத்தில் அசிங்கமான சோகம்?"

"படுக்கையில் அவன் பொண்டாட்டியை இன்னொருத்தனோட பார்த்தானாம் அவன்."

"அட! அந்த குட்டி மேயற ரகமா? பார்த்திருக்கிறா நீ அவனை?"

"இல்லை சார்."

"நிறை மாதிரி இருப்பாய்யா.. எந்த ஜாக்கி வேணாலும் ஓட்டலாம் போலிருக்கு. சரி, இந்தாரு பார்த்துட்டு என்ன செஞ்சானாம்?"

"அங்கே அவங்க படுத்திருந்ததால இவன் வேற ஒரு ருமுக்குப் போய் படுத்துத் தூங்கினானாம்."

"தமிழு ஜோக் வேணாம்."

"நீஜம்மா அதான் சார் சொன்னான். அதிர்ச்சியா இருந்திச்சு. ஆனா என்ன செய்ய முடியும்? சொத்து பூரா அவ பேர்ல இருக்குன்னு சொன்னான்."

"அப்படியா சங்கதி?"

"அந்த கைபல்ல சிக்கிரம் கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிடுங்கன்னு நூறு தடவை யாவது என்கிட்ட சொல்லியிருப்பான்."

"என்கிட்ட பேசினது தவிர உன்கிட்ட தனியா எவ்வளவு தர்றேன்னு சொன்னான்?"

"அய்யோ! அதெல்லாம் எதுவும் இல்லை சார். ரெக்வெஸ்ட்டா கேட்டான். தலையை ஆட்டி வெச்சேன். அவ்வளவுதான் சார், இன்னும் குளிக்கலையா?"

"முடி வெட்டிக்கலாம்னு வரச் சொல்லி யிருந்தேன். இன்னும் ஆனைக்கானோம். வந்ததும் வெட்டிக்கிட்டு குளிச்சிட்டு கிளம் பணும்."

"சார், மணி இப்பவே ஒன்பதரை ஆச்சு."

"அதுக்கென்ன?"

"செகரெட்டரியேட்வ பத்து மணிக்கு சேஷாத்ரி சாருக்கு அப்பாய்ன்ட்மென்ட் கொடுத்திருக்கோம். கரெக்ட்டான ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர் அவர், பங்கவலா வந்துடுவாரு."

"வெய்ட் பண்ணட்டும்தயா. உனக்கு என்ன வலிக்குது? போன்ல யாருன்னு பாரு..."

"ஹலோ.. ஆமாம்.. நான் மிஸ்ட் ரோட செகரெட்டரி-தமிழரசன் பேசறேன். அது... வந்து, மிஸ்டர்கிட்டேயேப் பேசி டுங்க, சார். இந்தாங்க ராமமூர்த்தி அலோ ஸியேட்ஸ்லேர்ந்து சிவசாயி பேசறார்."

"ஹலோ அருள் தம்பி பேசறேன். வணக்கம். என்னங்க சிவசாயி நலமா

இருக்கிறார்களா?"

"அப்பா புண்ணியத்தில் நலமா இருக்கேனா?"

"ஆக, நீங்க எல்லாம் நலமா இருக்கிறதற்கும் சேர்த்து நான் புண்ணியம் செய்யணும். நீங்க சொந்தமா புண்ணியம் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்களா?"

"அப்பாவுக்கு நடைக்கலை உணர்வு அதிகம்."

"அப்பறம்? எல்லா குழந்தைங்க எல்லாம் நலமா இருக்காங்களா?"

"நல்லாருக்காங்க."

"என்ன விஷயம் சொல்லுங்க?"

"ஆறு மாசமாச்சிங்க."

"அப்ப! இந்த வயசுக்கும் குழம்புக்காரருங்க நீங்க சொல்லவே இல்லைவே. முன்ன குழந்தைங்களோட ஸ்டாப் பண்ணிட்டதா சொன்னிங்களே சிவசாமி."

"நீங்க ஒண்ணு! நம்ம ஃபைபல் விவகாரம் ஆறு மாசமா அப்படியே கிடப்புல இருக்குதுங்களே. அதைச் சொன்னேன்."

"சி.எம். பார்வைக்கு வெச்சு பல நாளாச்சு. சி.எம். டைம் போதாம அல்லாடறார், கட்டுக்குள்ளே வேற இடமர்னு விரிசல் அது இதுன்னு பிரச்சனை வந்துடுச்சு? கட்டு விவகாரத்தை கவனிக்கவே நேரம் சரியா இருக்கு. சதா டென்ஷனாவே இருக்கார். சமயம் பார்த்து மூவ் செஞ்சாத்தான் சாதிக்க முடியும். ஏற்கனவே உங்களைப் பத்தி

பிரமாதமா சொல்லி வெச்சிருக்கேன். முதல் மைச்சர் திதிக்கு பத்து லட்சம் நீங்க கொடுத்ததைக் கூட சி.எம். ரூபகம் வெச்சிருக்கார். அதனால் ஒண்ணும் பிராப்ளம் வராது. நீங்க கவலைப்படாம இருங்க."

"நீங்க சொல்லிட்டீங்க. பதிவுத் தபால்ல நோட்டீசுக்கு மேல் நோட்டீஸ் வந்துகிட்டே இருக்கு."

"வாங்கி உங்க குழந்தைங்களைக் கூப்பிட்டு கப்பல் செஞ்சி வினையாட கொடுங்க சிவசாமி. அவன் கடமைக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பத்தான் செய்வான். ஒண்ணும் ஆய்டாது. இந்த அருள்நம்பி எதுக்கு இருக்கேன். ஆமாம், அன்னைக்கு உங்க பிராஞ்ச் ஒண்ணை அமிஞ்சி கரையில் திறந்து வெச்சேனே ரூபகமிருக்கா?"

"ஆமாம் சொல்லுங்க சார்?"

"அப்போ பட்டுப் பாவாடை கட்டிக் கிட்டு தட்டுல வெச்சு கத்திரிக்கோல் நீட்டிச்சே ஒரு பாப்பா, அதாரு? திறந்து வச்ச ஒரு மாசமிருக்காது? பாப்பா பனிக்கன்னு கண்ணுக்குள்ளேயே நிக்கிது."

"அப்போ! அது என் கொழுந்தியாங்க ஸ்கூல் ப்ளஸ் 9 படிச்சிட்டிருக்கு."

"அதுக்கு ஏன் பதர்நீங்க? பாசத்தோட விசாரிக்கக் கூடாதா? நல்லாப் படிக்கச் சொல்லி நான் சொன்னதாகச் சொல்லுங்க."

"அப்பறம்... ஊட்டில புதுசா ஒரு கெஸ்ட் ஹவுஸ் வாங்கினேன். கம்மாதான் இருக்கு. நீங்க ரெஸ்ட் எடுக்கப் போறதா

இருந்தா ஒரு போன் அடிச்சா எல்லா ஏத
பாடும் செய்யறேன்."

"எங்க கிளம்ப முடியும் இப்ப இருக்கிற
கட்சிப் பிரச்சனையில் தேவைப் படறப்போ
ஜஸ் பண்ணிக்கிறேன் சிவசாமி, பேர் என்ன?"

"ரெய்ன்போ வில்லா!"

"அதென்னது?"

"கெஸ்ட் ஹவுஸ் பேரு! கேட்டிங்
களே."

"நான் அந்த ப்ளஸ் டி பாப்பா பேரைக்
கேட்டேன்."

"பிரியம்வதா சார்."

"வெச்சிடலா? வேலை இருக்கு."

"சரி..."

"சார் உங்க பார்வையை பார்த்து நான்
அப்பவேப் புரிஞ்சுக்கிட்டேன். கேக்கறப்ப
சொல்லலாம்னு விசாரிக்க வெச்சிடுந்தேன்."

"என்ன தமிழு?"

"அந்த பிரியம்வதா இத்திரா நகர்வ
லிந்து சீனியர் செகண்டரி ஸ்கூல் படிக்குது.
தனியா காரெடுத்துக்கிட்டு ஸ்கூலுக்கு போகுது.
வருது."

"யோவ்! கம்மா இருய்யா. அந்தான்
கொழுத்தியாவாம். பத்திப் போயிட்டாரு.
ஒருவேளை சொந்த உபயோகத்துக்காக ரிசர்வ்
பண்ணி வெச்சிடுக்காரோ என்னவோ?
தண்டாயுதம் நேத்து குடிச்சுட்டு உளறினதில்
லட்டு மாதிரி ஒரு தகவல் கொண்டுத்திருக்கியே
தமிழு."

"எதைப் பத்திப் பேசறிங்க?"

"ரூபாராணி."

"யார் சார்?"

"அதான் அந்த குதிரையோட பேரு!
எந்தக் குதிரை?"

"புரியது சார். வர்ற ஸண்டே
வேணுமின்னா..."

"தமிழு! பேச்சை முழுங்கு உடனே!
ப்ரிதா வர்றா."

"குட்மார்னிங் டாடி."

"வாம்மா. இவ்வளவு நேரமா டென்
லிஸ் விளையாடறது? ரொம்ப நேரம்
விளையாடினா உடம்பெல்லாம் லிக்கும்
ப்ரிதி."

"இன்னைக்கு கிளப்ல ஒரு பந்தயம்
கட்டி விளையாடினேன் டாடி. பெஸ்ட் ஆஃப்
ஃபைவ்! அதான் வேட்டயிடுச்சி."

"சரி யார் ஜெயிச்சது?"

"அதில உங்களுக்கென்ன சந்தேகம்.
நான்தான்."

"பந்தயம் என்ன?"

"தோத்தவங்க ஜெயிச்சவங்களோட
கார்ல டேங்க் ஃபுல்லா பெட்ரோல் திரப்பி,
அதோட இல்லாம, அந்த பெட்ரோல் திரந்து
ரிசர்வுக்கு வர்ற வரைக்கும் ஜெயிச்சவங்
களுக்கு டிரைவரா இருந்து ஓட்டச் சொல்ற
இடத்துக்கு காரை ஓட்டணும்."

"சுவாரசியமா இருக்கே பந்தயம்?
உனக்கு டிரைவரா வேலை பார்க்கப் போறது."

எந்தப் பொண்ணு?"

"பொண்ணு இல்லை, பையன். என்டிட்ட தோத்தது கௌதம். நாளைக்கு காலைல அவனுக்கு டி.ரைவர் வேலை ஆரம்பமாகுது. பெங்களுர் வரைக்கும் ஓட்டச் சொல்லப் போறேன் டாடி. கசகசன்னு இருக்கு. நான் போய் குளிச்சுட்டு வந்துடறேன்."

"போம்மா..."

"சார்..."

"என்னய்யா?"

"மேடத்தை கொஞ்சம் கண்டிச்சு வளர்க்கலாம்னு படுத்து. நிறைய பாய் ஃபிரண்ட்ஸ் வெச்சிருக்காங்க. ஒரு பொண்ணோட சேர்ந்து நான் மேடத்தைப் பார்க்கறதே இல்லை."

"தமிழு இது வேற மாதிரி ஜெனரேஷனப்பா. ஒரு பத்து வருஷம் அவசரமா முத்திக்கிட்டு நீ பொறந்து தொலைச்சுட்டே. ஒரு முப்பது வருஷம் அட்வான்ஸா நான் பொறந்துட்டேன். அதனால் இந்த விஷயத்தை எல்லாம் நம்மால சாதாரணமா எடுத்துக்க முடியலை. முடி வெட்டற ஆளு வந்துட்டான். தோட்டத்தில் நிழலா நாற்காலியைக் கொண்டு போய் போடச் சொல்லு. நான் பாத்ரூம் போய்ட்டு வந்துடறேன்."

ஜெயிப்பது நியா? நான்?

2

"ஓ.. வராதே! கிட்ட வராதே! வந்தா கடிச்சிடுவேன். சொல்றதைக் கேளு. எதுக்கு எனக்கு ஊசி போடறே? வேணாம். வலிக்குது. சொன்னா கேக்கமாட்டியா? இரு! இரு என் ராஜா வரட்டும். எல்லாம் சொல்றேன். உன்னை உதைக்கச் சொல்றேன்."

"ஏய் ராஜாத்தி! வாஸை மூடு! புது டாக்டர் வந்திருக்கார் பாரு. வணக்கம் சொல்லு. சொல்நியா இல்லை பல்லி கொண்டாரச் சொல்லட்டுமா?"

"சிஸ்டர் விடுங்க. விரட்டாதீங்க. வணக்கம் சொல்லாட்டா பரவால்லை."

"இல்லை டாக்டர், ஒவ்வொரு பேஷனுக்கும் ஒரு வீக் பாய்ண்ட் தேடிப் பிடிச்சி வைச்சிருக்கோம். அதைச் சொல்லித் தான் பயமுறுத்தி காரியத்தை சாதிக்க முடியுது. இதமா சொன்னா புரிஞ்சுக்கற மனநிலைய யா இவங்க இருக்காங்க? இந்த ராஜாதிக்கு பல்லின்னா ரொம்ப பயம், பார்த்திங்களா, வாஸை மூடிட்டா. இப்ப நாம எது சொன்னாலும் கேப்பா."

"அப்படியா? உன் பேரென்னம்மா, சொல்லு பார்க்கலாம்?"

“தீ யாரு? உன்கிட்ட எதுக்கு நான் சொல்லணும்?”

“நான் இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு புதுசா வந்திருக்கிற டாக்டர். என் பேரைச் சொன்னா உன் பேரைச் சொல்றியா?”

“அப்படின்னா சொல்றேன்.”

“என் பெயர் வாக. இப்ப உன் பெயரைச் சொல்லு.”

“என் பேரு வாக.”

“அது என் பேரு. உன்னோட பேரு என்ன?”

“என்னோட பேரு குரங்கு?”

“அப்படிச் சொல்லக் கூடாது.”

“குரங்கு. இந்த மருத்தைக் குடித்துக்கொண்டே இவ் சொல்லுவா? அப்ப என் பேரு குரங்குதானே.”

“சிஸ்டர். வாட் எஸ் இஸ்! அப்படி கூப்புட்டிங்களா?”

“டாக்டர் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில எதுக்காவது அடம் பிடிச்சிருப்பா, அப்ப கோபத்தில் அப்படி சொல்லியிருப்பேன். அதை வெச்சிக்கிட்டு சொல்றா.”

“நோ சிஸ்டர். எந்த சந்தர்ப்பத்திலயும் நமக்கு இவங்க டிட்டே கோபம் வரக் கூடாது. இவங்க நார்மல் மனநிலையில இருந்தா இங்கே ஏன் வரப் போறாங்க? இவங்க நமக்கு பிடிக்காத மாதிரிதான் நடந்துக்குவாங்க. அதான் இவங்க தன்மை. அதை சரிப்படுத்த தத்தான் நாம இருக்கோம். இதுக்கு முன்னாடி

நீங்க எப்படி இருந்தாலும் சரி. இனிமே அப்படி இருக்காதிங்க. ஒவ்வொரு மெண்டல் பேஷண்டையும் ஒரு குழந்தை மாதிரி நினைச்சு அப்ரோச் செய்யணும். மத்த ஆஸ்பத்திரில சாதாரண பேஷண்டிக்கு நர்சிங் பண்ணுக்கும் இங்கே இவங்களுக்குப் பண்ணுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு சிஸ்டர். அதை நீங்க புரிஞ்சுக்கணும். அண்டர்ஸ்டாண்ட்?”

“யெஸ் டாக்டர். நீங்க சொல்ற தெல்லாம் புரியாம இல்லை டாக்டர். ஆனா இவங்க செய்யற அளவுக்கதிகமான அட்ரூழியங்களைப் சந்திக்கிறப்ப மனசு வெறுத்துப் போயிருது. எவ்வளவுதான் பொறுமையாப் போனாலும் திடீர்னு எல்லை மீறிடுவோம்.”

“கடைசி வரைக்கும் பொறுமைவா இருக்கிறது எப்படின்னு நான் சொல்லித் தரேன் சிஸ்டர். மெடிடேஷன் பண்ண பழக்கம் உண்டா?”

“இல்லை டாக்டர்.”

“ஐ டிச் யு. இதோ பாரும்மா. சிஸ்டர் இனிமே உன்னை குரங்குன்னு சொல்லிக் கூப்புட மாட்டாங்க. சரியா? இப்ப உன் நிஜ மான பேரைச் சொல்லு?”

“என் பேரு... என் பேரு... ராஜாத்தி.”

“வெரிசூட். உன் புருஷன் பேரு என்ன?”

“சீ! போடா மண்டு!”

“கரெக்ட்டு. நான் மண்டு. ஆனா ஏன் நான் மண்டு?”

“புருஷன் பேரை யாராக்கம் சொல்
வாங்களாடா?”

“ஏய்! வாடா போடான்னு சொல்லு
தடி கழுதை!”

“சிஸ்டர்! இப்பதானே சொன்னேன்.
பொறுமையா இருங்கன்னு. நான் தானே
பேசிட்டிருக்கேன். நான் கோபப்பட்டேன்?
இவங்க குழந்தைங்கன்னு சொன்னேனில்
லையா? குழந்தைங்கிட்டே ஏன் ரொம்ப
எதிர்பார்க்கறீங்க? ராஜாத்தி. நீ சொன்னது
ரொம்ப கடுக்ட். நான்தான் மண்டு. புருஷன்
பேரைச் சொல்லச் சொல்லி யாராக்கம்
பொண்டாட்டிக்கிட்டே கேப்பாங்களா?
மண்டு! முட்டான்! இன்னும் ஏதாக்கம்
வேணும்னா சொல்லித் திட்டு. பார்க்க லாம்.”

“திட்டட்டுமா? நிஜமா?”

“நிஜமத்தான். திட்டு.”

“இவ அடிப்பாளே.”

“இல்லை அடிக்கமாட்டா. நீ திட்டு.”

“நாயி!”

“வெரிசுட் அப்புறம்?”

“போடா பொறிக்கி.”

“சபாஷ் அப்புறம்?”

“திருட்டு கம்னாட்டிப் பயலே!”

“சூப்பர் இன்னும்?”

“காட்டெருமை!”

“வேற?”

“இன்னும் எப்படி திட்டுது?”

“அவ்வளவுதான் தெரியுமா உனக்கு?”

“ஆமாம். நிறைய வெச்சிருந்தேன்.
தேத்து ராத்திரி தொலைஞ்சுப் போச்சு. யாரோ
திருட்டிட்டுப் போயிட்டாங்க. இவதான்
திருட்டியிருப்பா.” பிடிச்சி ஜெயில்ல போடு!
போடறியா?”

“போட்டுடலாம். நீ படுத்துக்கோ.
சிஸ்டர், நல்ல ரீசனில் இருக்கில்லே? ஷி ஷஸ்
ரிஸ்ப்டிவ் இல்லை?”

“நீங்கதான் மெச்சிக்கணும். என்னவோ
அதிகமமா இன்னைக்கு ஒழுங்கா நின்று பதில்
பேசறா. எனக்கே ஆச்சரியமா இருக்கு.”

“வழக்கமா பேச மாட்டாளா? என்
ருமக்கு போய்கிட்டே பேசலாம். வாங்க!”

“பேசுவா. நான் கேள்வி கேட்டா
ரெண்டு வார்த்தை பேசுவா. எப்பவும் மேல
கத்த பிபேனைப் பார்த்துக்கிட்டு யோசனை
விலேயே இருப்பா. திடீர்னு பொங்கி
அழுவா. திடீர்னு எல்லா சாமானையும்
போட்டு உடைப்பா. புடவையை உருவிப்
போட்டுடுவா. இங்கே வந்த புதுகல் மூணு
மாசத்துக்கு சங்கிலி போட்டுதான் கட்டி
வெச்சிருந்தோம்.”

“இங்கே எப்போ வந்தா?”

“ரெண்டு வருஷமாச்சு. இப்ப
எவ்வளவோ தேவலை சார்.”

“உக்காருங்க சிஸ்டர். இப்போ நான்
பார்த்த ஏழு பேஷண்ட்ஸ் எனக்கு இந்த
ராஜாத்தியை இன்னும் ஆறே மாசத்தில்
ப்ரிபூரணமா குணப்படுத்திட முடியும்னு

நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கு. அவ கேஸ்ல
கொஞ்சம் அதிகமாக இவ்வால்வ ஆகி கவனம்
செலுத்தலாம்னு நினைக்கிறேன். விபரம்
சொல்லுங்க. இவ கழுத்தில் தாலி இருக்கே.
கல்யாணம் ஆனவதானே?"

"ஆமாம் டாக்டர்."

"இவ புருஷனை நான் சந்திச்சுப்
பேசினும். அட்ரஸ் இருக்குதில்லையா? வரச்
சொல்ல முடியுமா?"

"இவ புருஷன் அட்ரஸ் நம்பகிட்டே
இல்லை டாக்டர்."

"இல்லையா? எங்கே இருக்கான்
அவன்?"

"அவன் சிங்கப்பூர்ல வேலை
பார்க்கறதாச் சொன்னாங்க."

"சரி இவனை இங்கே அட்மிட்
செஞ்சது யாரு?"

"மினிஸ்டர் அருள் நம்பி இல்லை.
அவரோட செகரெட்டரி தமிழரசன்னு பேரு.
அவர்தான் கொண்டாந்து சேர்த்தாரு.
மினிஸ்டருக்கு வேண்டிய பொண்ணாம்.
அவரோட வீட்ல ஆபீஸ் வேலை பார்த்துக்
கிட்டிருந்திச்சாம். திடீர்னு மயக்கம் போட்டு
விழறது. கத்தறதுன்னு ஆரம்பிச்சி பைத்தியம்
பிடிச்சிடுச்சாம். இந்தப் பொண்ணோட
புருஷனுக்கு தகவல் கொடுத்ததுக்கு
பைத்தியம் பிடிச்சதை வெச்ச டைவரஸ்
பண்ண முடியுமான்னு அலட்சியமா
கேட்டானாம். இந்தப் பொண்ணுக்கு வேற

ஆதரவு இல்லை. அதனால் இங்கே இவனைப்
பார்க்க விசிட்டர்ஸ் கூட யாரும் வர்தில்லை.
"இந்தப் பொண்ணோட கேஸ் பூக்
எங்கே?"

"இந்தாங்க டாக்டர்."

"வேலைக்குப் போன இடத்தில் வேற
எவனையாச்சும் இவ புருஷன் செட்டப்
செஞ்சி குடித்தனம் நடத்திட்டிருக்கானோ,
என்னவோ? இல்லைன்னா இப்படியா
அலட்சியப் படுத்துவான்?"

"டாக்டர், இந்த காலத்தில் நல்லா
இருக்கிற பொண்டாட்டியையே அலட்சி
யமா நடத்தறாங்க. கொடுமைப் படுத்தறாங்க.
தள்ளி வைக்கிறாங்க. பைத்தியக்காரி மேல
அக்கறை, காட்டுவனா ஒருத்தன்.

"அப்படி சொல்லாங்க சிஸ்டர்!
என்ன இருந்தாலும் தொட்டுத் தாலி கட்டின
சொந்தமில்லையா? அப்படி பொறுப்பில்
லாம நடந்துக்க முடியுமா? கொஞ்சம் நல்லா
செலவு பண்ணி லேட்டஸ்ட் முறைகள்ல
வைத்தியம் செஞ்சா இந்தப் பொண்ணை
ரொம்ப சிக்ரெத்தில குணமடையச் செய்ய
லாம். நம்ம கவர்ன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரில
இலவசமா அவ்வளவு செலவு செய்ய
அனுமதிக்க மாட்டாங்க. அதனால் அந்த
செகரெட்டரியை காண்டாக்ட் பண்ணி இவ
ஹஸ்பண்ட் அட்ரஸ் தெரிஞ்சு. நானே
இன்ட்ரெஸ்ட் எடுத்து அந்தாளோட
பேசலாம்னு நினைக்கிறேன்."

“செய்ங்க டாக்டர். இங்கே வற்ற பேஷுண்டீஸ் நிரந்தரமா இங்கேயே இருக்கணும்னு நமக்கென்ன ஆசையா? இந்த ராஜாத்தி முழுக்க குணமாகி பழையபடி சந்தோஷமா இருந்தா நல்லதுதானே? வாழ்நாள் பூரா உங்களை மறக்க மாட்டா டாக்டர்...”

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

3

“நூபாராணி...”

“ம்? சொல்லுங்க சார்..”

“இந்த இடத்தில எனக்கு சார் போட்டா பிடிக்காது.”

“வேற எப்படிக் கூப்புடறது...”

“என்னடா. அருள் நம்பிள்ளு கூப்படு. எனக்குக் கோபமே வராது. எனக்கு என்ன வயசிருக்கும்னு நினைக்கிறே நீ?”

“அதிகமா சொல்லிட்டா உங்களுக்குக் கோபம் வந்துடும். நீங்களே சொல்லிடுங்க.”

“நாப்பத்தி ஏழுதான் ஆவுது. கட்சிக் காக மாநிலம் முழுக்க அலைஞ்சி திரிஞ்சி உழைச்சதில் உடம்பு விட்டுப் போய் வயசான மாதிரி தெரியறேன்டா. முந்தியெல்லாம் எக்ஸர்சைஸ் செஞ்சி பாடியை கும்முன்னு

உன்னை மாதிரி வெச்சிருப்பேன். நீ எக்ஸர்சைஸ் பண்ணேதானே?”

“அதெல்லாம் எதுவும் இல்லையே?”

“பின்னே எப்படி உடம்பை இவ்வளவு கச்சிதமா வெச்சிருக்கே?”

“இயற்கையா அமைஞ்சதுதான்...”

“உன்னைப் பார்க்கிறப்ப எல்லாம் தண்டாயுதம் ரொம்ப அதிர்ஷ்டசாலின்னு நினைச்சுக்குவேன். ஏன் கிரிக்கிறே?”

“குருடன் கையில் ஓவியத்தைக் கொடுத்து என்ன பூஸ்?”

“அப்படியா? எல்லாம் பேச்சுலதான் கில்லாடியா?”

“கொஞ்சம் கூட ரசனையே இல்லாத வகு. ஒரு புது ஸாரி கட்டிக்கிட்டு வந்து காட்டினா, நீங்க என்ன சொல்லிங்க?”

“இந்த சேலையில் நீ அப்ஸரஸ் மாதிரி இருக்கேன்னு சொல்வேன்.”

“அவர் இந்த சேலை என்ன விலைன்னு கேட்பாரு. ஒரு வித்தியாசமான ஹேர்ஸ்டைல் பண்ணிட்டிருந்தா... அதைக் கண்டுக்கக் கூட மாட்டார்... வலுக்கட்டாயமா கேட்டா, “இப்படி செஞ்சிக்க ரெண்டு மணி நேரமாயிருக்குமான்னு கேட்பாரு. இவர்மேல் எனக்குப் பாசம் எப்படி பொங்கும்?”

“பொங்கறதும் அடங்கிடும். ஆனா நான் தயக்கத்தோடதான் உனக்கு போன் செஞ்சேன். மூஞ்சிலடிச்சா மாதிரி பதில் சொல்லிடுவியோன்னு ஒரு நினைப்பு

இருந்திச்சு..."

"உங்களுக்கு அந்த மாதிரி சொல் முடியுமாங்க? எனக்கு அந்த ஸ்மால் ஸ்கே இன்டஸ்ட்ரிக்கு லைசென்ஸ் வாங்கி தரேன்னு சொல்லியிருக்கீங்களே... பண கூட வேணாமனுட்டிங்க. உதவிக்கு பதில் என்ன செய்யறதுன்னு யோசிச்சிட்டிருந்தப் தான் நீங்களே போன் செஞ்சீங்க... ஆனாலு உங்களுக்கு ரொம்ப தைரியம்தான்."

"எதுக்கு?"

"என்னோட கெஸ்ட் ஹவுஸுக்கு உ முடியுமா? எனக்கு உன்னைப் பிடிச்சிருக்க பர்சனால பேசிட்டிருக்கலாமனு பச்சை இன்னொருத்தர் வைப்பை கேக்கறதுக்குன்னு அசாத்திய துணிச்சல் இருக்கணு இல்லையென்னா உங்களை மாதிரி பதவி கை வெச்சிருக்கணும்."

"ரூபா, நான் பதவி இருக்கிறதானா தான் தைரியமா பேசினேன்னு நினைக்காது என். கேரக்டரே அதான். வழவழாடு கிடையாது. வெட்டு விழுந்த மாதிரி சொ விழுணும். ஆமாம். நீ இங்கே வந்திருக்கிற தண்டாயுதத்துக்கு தெரியுமா?"

"தெரியாது."

"என்ன சொல்லிட்டு வந்தே?"

"ஒரு பார்ட்டி இருக்குன்னு சொ லிட்டு புறப்பட்டுட்டேன். தட்ஸ் ஆல். அ கூட சொல்லணும்னு அவசியம் இல்லை வீட்டையும் சரி, வெளியையும் சரி எ

இஷ்டப்படிதான் நடந்துக்குவேன். போதும், ரெண்டு ரவுண்டுக்கு மேல நான் குடிக்கி றதில்லை."

"கிரெட்!"

"கொடுங்க. ரொம்ப எப்பயாவதுதான் அடிப்பேன். காட்டம் ஒத்துக்கறதில்லை."

"இன்னும் அவ்வளவு தூரத்திலயே உக்காத்திருந்தா எப்படி?"

"நீங்க கிளாசை முடிங்க பாக்கி இருக்கே."

"ரூபா..."

"ம்..."

"எவ்வளவு மெத்துன்னு இருக்கே நீ?"

"லைசென்ஸ் எப்பங்க கிடைக்கும்?"

"இதுல கூட ஜிப் வெச்சி விக்கிறாங்களா?"

"லைசென்ஸ் எப்பங்க கிடைக்கும்?"

"தாலியைப் பார்த்தாதான் எனக்கு அவர்ஜி."

"கழட்டி வெச்சிட்டாப் போச்சு. லைசென்ஸ் எப்பங்க கிடைக்கும்?"

"அட என்ன நீ ஜெபம் மாதிரி அதையேச் செரவிலிக்கிட்டு? நாளைக்கே ஸ்பூல் ஸ்விங்குல இறங்கிட மாட்டேன். அடச்சை வார்டா அது... இந்த நேரம் பார்த்து ஹலோ..."

"சார், நான் தமிழரசன் பேசறேன்."

"அதான் தெரியுதே. என்னய்யா இப்ப தலை போற அவசரம்?"

“ஹரி கிருஷ்ணனை கெஸ்ட் ஹவுசுக்கு அனுப்பச் சொல்லியிருந்தீர்களே. இப்பதான் வந்தான். அனுப்பி வெச்சிருக்கேன். வந்துக்கிட்டிருக்கான்...”

“அறிவிருக்கய்யா உனக்கு? அவனை எத்தன மணிக்கு அனுப்பச் சொன்னேன்?”

“ஏழு மணிக்கு..”

“இப்போ மணி என்ன?”

“எட்டரை..”

“நான் சொன்ன நேரத்துக்கு அனுப்பாம இப்ப அனுப்பி வெச்சா என்னய்யா அர்த்தம்? நான் இங்கே என்ன கம்மா. அக்கடான்னு உக்காந்திருக்கேனா? மனுஷனுக்கு புல ஜோலி இருக்காது?”

“ஸாரி சார். மேட்டர் அர்ஜெண்ட் கிறதால் உங்களைக் கேட்டுக்காம அனுப்பி வெச்சுட்டேன்.”

“மேட்டர் அர்ஜெண்ட்தான். அதை விட ரொம்ப முக்கியமான ஜோலி ஒன்னு குறுக்க வந்துடுச்சு. அந்த ஹரிகிருஷ்ணன் இங்கே வந்துடாம செய்ய முடியுமா?”

“கஷ்டம் சார். அவன் பைக்குல வந்தான். பைக்குலதான் அங்கே வந்துவிட்டிருப்பான். நடுவில் அவனைக் கண்டுபிடிச்சி நிறுத்தறது சிரமம் சார்.”

“சரி, போய்யா... நான் பார்த்துக் கறேன்.”

“யாருங்க? முக்கியமான வேலை வந்துடுச்சா?”

“நம்மா செகரட்டரி சொதப்பிட்டான். ஹரி கிருஷ்ணன்னு ஒருத்தனை ஏழு மணிக்கு இங்கே அனுப்பச் சொல்லியிருந்தேன். அவனை இப்போ அனுப்பி வெச்சிருக்கான். நீ வந்த மாருதி காரோட சாலையை கொடு ருபா?”

“எதுக்குங்க?”

“வண்டியை எடுத்து கெஸ்ட் ஹவுசுக்குப் பின் பக்கம் நிறுத்திட்டு வந்துடறேன்.”

“ஏன் அது பாட்டுக்கு போர்ட்டிக்கோல நின்றுட்டுப் போகுது.”

“வார் ஹரிகிருஷ்ணன் ஒரு பத்திரிகை திருபுர. பத்திரிகைக்காரன் கண்ணும் புத்தியும் கம்மா இருக்காது. அந்த கார் நம்பரைப் பிளந்து வெப்பான். அப்புறம் கார் யாருக்குச் சொந்தம்னு விசாரிப்பான். இவனா ஒரு புகைத்துக்கு வந்து கிசுகிசு எழுதுவான்.”

“இவ்வளவு தூரம் பயப்படறீங்களே..”

“பொம்பனைக்கு கற்பு எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் அரசியல் வாதிக்கு அவனோட இமேஜ். மக்கள் மத்தியில் எப்பவும் நல்ல விதமாவே இந்த இமேஜ் மெயின்டென் செய்யணும். கொஞ்சம் கூட இதில் ஹசா விட்டுடக் கூடாது. நீ சாலையைக் கொடு.”

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

4

"வா... வாங்க தம்பி, குட் ஈவினிங்."

"வணக்கம். என் பேரு ஹரி கிருஷ்ணன்."

"தெரியுமே... எவ்வளவு பாபுலர் நீங்க. முதல்ல யாருக்கும் உபத்திரவமில்லாம காலணா, அரையணா பத்திரிகைல்ல ஒரு பூவின் வியர்வை, மேகத்தின் சங்கமம்னு யாருக்கும் புரியாம கதைகள் எழுதிட்டிருநீங்க. அப்புறம் யாரோ உங்களைக் கெடுத்து விட்டாங்க. துப்பறியும் பத்திரிகைகாரனா மாறிட்டிங்க. அதென்ன சொல்லறது இங்கிலிஷ்ல?"

"இன்வெஸ்டிகேடிவ் ஜர்னலிஸ்ட்."

"உக்காருங்க. நமக்கு தம்பி அளவுக்கு இங்கிலிஷ் வராது. குறுக்கால அங்கங்கே உப்புமால் முத்திரி மாதிரி தூவி வுட்டுடுவேன்."

"என்ன எதுக்காக சார் வரச் சொன்னீங்க?"

"அட! உக்கார மாட்டிங்ளா? நான் கொஞ்சம் மப்பல இருக்கேன் தம்பி, சாப்பிட்டு துண்டில்லையா? கொண்டாரட்டுமா?"

22 □ ஸ்டார் நாவல்

"சாப்பிடுவேன் சார். இப்ப வேணாம்."

"ஏன்?"

"எங்கெங்கே, யாரோட சாப்பிட மாட்டேன் சில கருத்துக்கள் வெச்சிருக்கேன்."

"அப்ப சரிதான். தம்பிக்கு இன்னும் வயசாணமாகலையா?"

"இதைக் கேக்கத்தான் வரச் சொன்னீங்கவா?"

"அட! என்னப்பா உனக்கு கார்டுன்னு காபம் வந்துது? மூல வியாதிக்கார மாட்டம் முறைச்சிக்கிட்டே இருக்கியே. என்ன பண்ணிட்டேன் உனக்கு?"

"இந்த சமுதாயத்துக்கும், உங்களை மட்டி ஒட்டுப் போட்ட ஜனங்களுக்கும்தான் ரோகம் பண்ணிட்டிருக்கீங்க."

"அப்படி என்ன தம்பி கஷ்டிட்டேன்?"

"வரிப் பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கிறீங்க சார். பெட்டி பெட்டியா லஞ்சம் வாங்கறீங்க சார். தேவா சிபவுண்டேஷன்ல லங்கனோட பிணாமி சிபைனான்ஸ் கம்பெனி. இவ் மட்டும் பொதுமக்கள் பணம் எழுபத்தி ஐந்து லட்சம் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கு. இது ஒரு உதாரணம்தான்."

"பத்திரிகையில என்ன எழுதிவிருநீயோ, அதையேதான் இப்ப நேர்ல சொல்றே. சொல்ற கம்பெனியை நான் திறந்து வச்சேன். அதைத் தவிர எனக்கும், அந்த கம்பெனிக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை."

ஸ்டார் நாவல் □ 23

மாசத்துக்கு பத்து. இருபது ஸ்தாபனங்களை
என் கையால நிறந்து வைக்கிறேன். அதில் ஒ
ஸ்தாபனம் தப்பு செஞ்சா அதுக்கு நா
பொறுப்பெடுத்துக்களும்னு எதிர்பார்த்த
எப்படித் தம்பி?"

"உங்களுக்கும் அதில் சம்பந்த
இருக்குன்னு நிரூபிக்கிறதுக்கான ஆதாரங்க
எங்கிட்டே இருக்கு."

"அப்படினு நீ பத்திரிகையில் குறிப்பி
டிருந்ததாலதான் உன்னைக் கூப்பிட்டு
பேசலாம்னு வரச் சொன்னேன். என் வீட்
எப்பவும் பத்து பேர் வந்து போயிட்ட
குப்பாங்க. நிம்மதியாய் பேச முடியாத
அதனாலதான் இந்த கெஸ்ட் ஹவுஸுக்கு வ
சொன்னேன். இங்கே நீயும் நானும் மட்டு
தான் இருக்கோம். பேசி ஒரு முடிவுக்
வந்துடலாம்."

"என்ன சார் பேசணும்?"

"நீ என்னோட சீட்ல வந்து உக்கா
தாலும் இந்த மாதிரி விவகாரம் எல்லாம் வ
சேரும். தவிர்க்க முடியாது. இன்னைக்கு
அரசியல்ல நீ நேர்மையா இருந்தேன்
வெச்சுக்கோ, கட்சிக்காரங்க எல்லாம் சேர்ந்
எதுக்கும் லாயக்கில்லாத புண்ணாக்கு
சொல்லி வீட்டுக்கு அனுப்பி வெச்சிடுவாங்க
அதனால நீ அநாவசியமா என் விவகாரத்
நோண்டறதை நிறுத்திக்கிட்டா நல்லது."

"யாருக்கு நல்லது?"

"எனக்கும் நல்லது. உனக்கும் நல்லது. கூட்டிக் காட்டுவேன். நீ என்னடான்னா

"என்ன சார் மிரட்டிடுங்கனா?"

"என்ன சொல்லிட்டேன் இப்போ? உன்
நல்லதை நினைச்சதான் வரச் சொன்னேன்.
சில்கின் பெட்டும் அபார்ட்மெண்ட்ஸ்ல
ஆரேம் ரூபா வாடகையில எத்தனை நாள்
காலத்தை ஒட்டப் போறே? ம்? ஏதாச்சும்
சொல்லு. பேப்பர் கோட்டா ஏற்பாடு
பண்ணித் தர்றேன். ஆபீஸ் டெலிபோனோட
ஏற்பாடு பண்ணித் தர்றேன். கேபிடல்
வேணும்னாலும் தத்துடலாம்."

"சார், என்னை நீங்க விலைக்கு வாங்க

முடியாது."

"பேசிக்கிட்டிருக்கிறப்ப பாதி

புத்திரிச்சா எனக்குப் பிடிக்காது தம்பி."

"எனக்குப் பிடிக்காத பேச்சைப்

பேசிட்டிருக்கிறது எனக்குப் பிடிக்காது சார்.

அப்போ நான் புறப்பட்டோமா?"

"ஆமாம் நீ யாரிட்டே பேசிட்டிருக்

கென்னு நினைச்சிட்டிருக்கே? இந்த மாநிலத்

தோட மந்திரிப்பா. கட்சில எனக்கு இருக்கிற

செல்வாக்கு தெரியுமா? போன வருஷம்

கட்சித் தலைமை என் மேல நடவடிக்கை

எடுத்தப்போ ஏழு பேர் தீக்குவிச்சி செத்தாங்க.

அப்புறமா என்னை சமாதானப்

படுத்தி சேர்த்துக்கிட்டாங்க. நாளைக்கு

காலைல பேப்பர்ல ஒரு அறிக்கை விட்டா

மெட்ராஸ்ல பத்து லட்சம் தொண்டர்களை

கூட்டிக் காட்டுவேன். நீ என்னடான்னா

ரொம்பதான் அலட்சியமாய் பேசறேயே."

"எவனோ முட்டாள் தொண்டர்கள் ஏழு பேர் தீக்குளிச்சா, உங்களை நான் தெய்வமா கொண்டாடணுமா? நான் பத்திரிகைக்காரன் சார். எதைப் பத்தியும் யாரைப் பத்தியும் நேர்மையா விமரிசிக்கிறவன். நீங்க சொன்ன செல்வாக்கெல்லாம் சாஸ்வதமா? உங்களுக்குப் பதவி இருக்கிற வரைக்கும் தான். அதை மறத்துடாதீங்க. மிரட்டல், உருட்டல் எதுவும் என்கிட்டே பவிக்காது. வர்றேன் சார்."

"ஹலோ, டி.ஐ.ஜி. கதிரேசன் இருக்காரா? நான் மிலிஸ்டர் அருள்நம்பி பேசறேன். இல்லையா? எப்ப வருவார்? எத்தனை மணிக்கு வந்தாலும் சரி, உடனே எனக்குப் போன் செய்யச் சொல்லணும். புரிஞ்சுதா?"

"என்னங்க ஆச்சு?"

"ரூபா, மப்பெல்லாம் இறங்கிப்போச்சு. ஒரு பொடிப் பய என்னைக் கொஞ்சம் கூட மதிக்காமப் பேசிட்டுப் போறான். அவனவன் என் பேரைச் சொன்னாலே சொன்னவன் கால்ல விழுந்து கும்புடறான். இவன் பெரிய சண்டியர் மாதிரி விரைச்சிக்கிட்டு போறான். எனக்கு மூடு அவுட்டாகிடுச்சு. நீ புறப்படு. இன்னொருநாள் நல்ல மூடுல இருக்கிறப்போ போன் செய்யறேன்."

"கண்டிப்பா போன் செய்யுங்க."

ஜெயிப்பது நியா? நானா?

5

"ஹீகு?"

"கதவைத் திறங்க. தில் ஈஸ் போலீஸ்."

"போலீஸா? என்ன வேணும்

ங்களுக்கு?"

"ஐ ம் டி.ஐ.ஜி. ஆஃப்போலீஸ் கதிரேசன். இதானே ஜர்னலிஸ்ட் ஹரி குஷ்ணன் வீடு?"

"ஆமாம்."

"நீங்க யாரு?"

"ஹரிகிருஷ்ணனோட அப்பா."

"ஹரிகிருஷ்ணன் எங்கே?"

"உள்ளே தூங்கிட்டுக்கான்."

"எழுப்புங்க."

"ஹரி! தம்பி ஹரி! கொஞ்சம் வாப்பா. பாஸீஸ்காரங்க வந்திருக்காங்க.."

"ஹாவ்... என்ன சார்? நான் தான்

ஹரிகிருஷ்ணன்."

"உங்க வீட்டை சோதனை போட

றும்."

"எதுக்கு?"

"உங்களுக்கும் சில தீவிரவாதிகளுக்கும்

நாடாப்பு இருக்கிறதா நகவல் வந்திருக்கு.

கொஞ்சம் நகர்ந்துக்கறிங்களா? கமான் போய்
தேடுங்க!"

"சார்! இது அபாண்டமான பழி! நான்
ஒரு நேர்மையான ஜர்னலிஸ்ட். ஒரு
பத்திரிகைகாரனோட வீட்ல நடு ராத்திரி
புகுந்து இந்த மாஜிரி ஹராஸ் பண்ணது என்ன
நியாயம்?"

"கொஞ்சம் நேரம் வாயை மூடிக்கிட்டே
கும்மா இருக்கீங்களா?"

"சார், எங்கம்மா ஒரு ஹார்ட்
பேஷண்ட். ஏதாச்சும் ஆச்சின்னா உங்க
டிபார்ட்மெண்ட் பதில் சொல்லியாகணும்."

"யு ஷட் அப் மேன்."

"சார், இந்த வெடிகுண்டுங்க இ
ரோட மெத்தைக்கு அடியில இருந்திச்சு."

"என்னடா? என்னமோ அபாண்டப் பண்ணி
அது இதுன்னு பேசினே? இந்த வெடிகுண்டைத் தவிர
நுங்க உனக்கு எப்படி கிடைச்சது? மக்களுக்கெல்லாம்
சிவகாசில வாங்கினியா? தீபாவளி? பட்டாச்சிப்பத்தில் இவரைப் பற்றி சில ரகசியமான
கண்ணு சொல்லியா? மிச்சத்தை என் கஸ்ட்டி தகவல்கள் காவல் துறைக்கு கிடைத்தன.
வெச்ச விசாரிக்கக்கறேன். வாடா!"

"அய்யோ! சார் இந்த வெடிகுண்டின் உளவாளியாக செயல்படுகிறாரோ
நுக்கும் எனக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லைஎன்கிற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. ஒரு தீவிரவாத
இது எப்படி இங்கே வந்திச்சின்னே எனக்குமழுவுக்கும் இவருக்கும் தொடர்பு இருக்
தெரியாது."

"அதுக்காக உன்னை நான் எதுவும்தனால காவல்துறை இவரை மிக
விசாரிக்காம இங்கேயே விட்டுட்டுப் போயிடுகியமாக கண்காணித்து வந்தது. தேற்றிரவு
மூடியுமா? வா. விசாரிக்கிறேன். உன்மேலாக ரென்று இவரது வீட்டை சோதனை
எந்தத் தப்பும் இல்லைன்னு நிரூபிச்சிட்டோட்டோது தீவிரவாதிகள் பயன்படுத்தும்

ஜோரா வெளில வந்துடு. அட! வாடான்னா!"

"ஓட் மார்வில சார்...."

"பேப்பர்ல என்ன நியூஸ் இன்னைக்கு?"

"நம்ம நியூஸ்தான் சார்."

"எதைச் சொல்றே? படி!"

"பத்திரிகையாளர் தற்கொலை!"

"இடுக்கிடும் தகவல்கள்!"

"தமிழு, உனக்கு திடுக்கிடுதா?"

"இல்லை சார்..."

"எனக்கும் திடுக்கிடலை. அப்புறம்

"பொது மக்களுக்கும், அவன்

"சரி, படி!"

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

"பிரபலமான அரசியல் வார இதழ்

நவீனரக வெடிசூண்டுகள் சில கைப்பற்
பட்டன. ஹரிகிருஷ்ணனை விசாரணைக்க
போலீசார் அழைத்துச் சென்றனர். போ
வழியில் ஹரிகிருஷ்ணன் திடீரென்
தீவிரவாதிகள் பயன்படுத்தும் சயனை
என்னும் விஷ கேப்ஸ்யூலை குடித்
தற்கொலை செய்து கொண்டதால், அ
தொடர்பு கொண்டிருந்த தீவிரவாத இயக்க
பற்றிய தகவல்களை அவரிடம் விசாரி
முடியவில்லை. எனினும் அவருடை
வீட்டில் மேலும் பரிபூரணமாக சோதனை
செய்து வருவதோடு ஹரிகிருஷ்ண
தொடர்பு கொண்டிருந்த நபர்களை தீவிரமா
விசாரிப்போம் என்றும் தமது நிரூபரிட
பி-ஐ-ஜி. கதிரேசன் தெரிவித்தார்.

“பயங்கரமான ஆளுய்யா அ
கதிரேசன்.”

“ஏன் சார்?”

“அவனை டேமேஜ் பண்ணுய்யான்
அவன் பேரையும் சேர்த்து டேமே
பண்ணிருக்கார் பாரு! காலங்கார்த்தா
பேரன் செஞ்சி எல்லாம் ஆச்சின்னு தகவ
சொன்னாரு. அவன் வாய்க்குள்ள கட்டாய
படுத்தி அந்த கேப்ஸ்யூலைப் போடறத
குள்ளே போதும் போதும்தான் ஆயிருச்சாம்.”

“பெழைக்கத் தெரியாதவன் சார்.”

“நானும் இனிப் பிள்ளைக்குச் சொல்
மாநிரி எடுத்துச் சொன்னேன். சினிமா
ஹீரோக்கள் அநியாயத்தை எதிர்த்

தெரிகிறதா காட்டறாங்க பாரு. அதைப்
பார்த்துக் கெட்டுப் போயிடறாங்கப்பா.
இன்னும் கல்யாணம் கூட ஆகலை. தேவையா
இந்த சாவு? நாம பாட்டுக்கு சும்மா
இருந்தாலும் அநாவசியத்துக்கு நம்மளை
கூப்பி விட்டுடறானுங்க. யாருன்னு
பாரு....”

“ஹலோ... பெஸ்... சொல்லுங்க. ஒன்
மினிட் சார். நீதி மணி பத்திரிகையிலேர்த்து
பேசறாங்க. உங்களைப் பேட்டி
எடுக்கணுமாம்.”

“உங்களைப்பத்தி அவதூறா கட்டுரை
எழுதின மறுவாரம். நிரூபர். ஹரிகிருஷ்ணன்
இந்த மாதிரி விவகாரத்தில் மாட்டி
விருக்காரே.. இதைப்பத்தி உங்க கருத்து
என்ன? இதான்யா கேக்கப்போறான்? பதில்
சொல்ல விரும்பலென்னு சொல்லணும்.
இல்லைன்னா போலீஸ் விசாரணையில்
இருக்கிற ஒரு மரணம் பத்தி நான் எதுவும்
அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடாதுன்னு
சொல்லணும். அத்தோட எத்திரிச்ச போக
மாட்டானுங்க. தோண்டி. தோண்டி
கேப்பானுங்க. நான் இருக்கேன்னு
சொல்லிட்டியா?”

“இல்லையே...”

“உடம்பு சரியில்லாம ரெண்ட்
எடுக்கறார். ரெண்டு நாள் கழிச்ச போன்
பண்ணிட்டு வரலாம்தான் சொல்லிடு தயிழு.”

“ஹலோ, மினிஸ்டர் ரெண்ட்ல

இருக்கார். கடம்பு சரியில்லை. இப்போ ஸ்ட்ரைன் வேணாம்னு டாக்டர்ஸ் சொல்லி யிருக்காங்க. நீங்க ரெண்டு நாள் கழிச்சு போன் பண்ணிங்களா? வெல்கம்."

"எனக்கு மூடு அவுட்டாகி குதிரையை மிஸ் பண்ணிட்டதுதான் வருத்தமா இருக்கு."

"வெளியூர் போயிடுங்கனேன் சார்."

"பார்ப்போம்."

"அப்புறம் ஒரு சின்ன விஷயம்."

"என்ன?"

"மெண்டல் ஹாஸ்பிடல்லேர்ந்து டாக்டர் வாகன்னு ஒருத்தர் போன் செஞ்சிப் பேசினார் என்டிட்ட."

"என்னவாம்?"

"அவர் புதுசா டீட்டில் ஜாயன் பண்ணிருக்காராம். ராஜாத்திக்கு நவீன முறையில் சிகிச்சை கொடுத்தா அவளோட பைத்தியத்தை தெளிவிச்சி ரொம்ப சிக்ரெத்தில சரி பண்ணிடலாமாம்."

"அவ குணமாகலைன்னு யார் அழுதா இப்போ?"

"நாம சேர்த்து விட்ட பேஷண்ட்டுங் கதறால நம்மகிட்ட பேசறார். கொஞ்சம் பணம் செலவாகுமாம். என்னென்னமோ தெரப்பின்னு மெடிக்கல் டர்ம்ஸ் எல்லாம் சொன்னார்."

"அதெல்லாம் ஒரு எழுவும் வேணாம். பொத்திக்கிட்டு இருக்கச் சொல்லு. ஆதுவா குணமாகறப்ப ஆனாப் போதும்னு சொல்லு."

"சொல்லிட்டேன். அவ புருஷனோட அட்ரஸ் கேக்கறார்."

"என்னய்யா இது- இந்தானுக்கு என்ன அவ்வளவு அக்கறை? புருஷனுக்கு பைத்தியம் பிடிச்ச பொண்டாட்டி மேல ஆர்வம் இல்லைன்னு தானே ஏற்கனவே சொல்லி வெச்சிருக்கோம்."

"ஆமாம். புருஷனையும், பொண்டாட்டியையும் இவர் சேர்த்து வைக்கிறாராம்."

"தியாகுவுக்கு சிங்கப்பூர்ல எப்போ காண்ட்ராக்ட் முடிபுது?"

"இன்னும் ஒரு வருஷம் இருக்கு சார்."

"அவன் வரற்போ ராஜாத்தி பைத்தியமாவே இருந்தாதான் பரவால்லை. அவ குணமாயிட்டா பிரச்சனை தமிழு."

"ஹரிகிருஷ்ணன் ரூட்டைக் கிளியர் செஞ்ச மாதிர். ராஜாத்தி ரூட்டையும் எப்பயோ கிளியர் பண்ணிருக்கலாம். நீங்கதான் பொம்பனைன்னு பரிதாபப்பட்டு ஆஸ்பத்திரில சேர்க்கச் சொன்னிங்க."

"பாவம் தமிழு! கொஞ்சமாச்சும் ஈரம் வேணும் மனுஷனுக்கு.. ஹரிகிருஷ்ணன் வேற... ராஜாத்தி வேற... காலைக் கொத்த வந்த படமெடுத்த பாம்பைக் கொல்றது நலிர்க்க முடியாது. அடுத்த வீட்டுப் பகன்னாலும் நமக்கு விகவாசமா பால் கொடுத்திருக்கிற பகப்பா அந்த ராஜாத்தி."

"கொடுக்க வெச்சிங்க."

"எப்படியோ! எவ்வளவு காரியம்

நடந்திருக்கு ராஜாத்தியால. ஒரு தன்லி வேணாமா? அதனாலதான் அவ சாக வேணாத்து அண்ணைக்கும் நினைச்சேன். இண்ணைக்கும் நினைக்கிறேன். ரொம்ப சிக்கலாகற மாதிரி இருந்தா அப்போ பார்த்துக்கலாமே தமிழ்.

“சரி சார்...”

“இந்த டாக்டர் கம்மா இருக்க மாட்டானா?”

“எதாச்சும் பதில் சொல்லணும்மே சார்.”

“பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யறேன்னு சொல்லு.”

“நிஜமாவே ஏற்பாடு செய்யப் போறமா என்ன?”

“ஆமாம். பணத்துக்கு இல்லை..”

“பின்னே?”

“அந்த டாக்டரோட டிரான்ஸ் பருக்கு?”

**ஜெயிப்பது
நீயா? நானா?**

6

“கௌதம்!”

“ம்...”

“அப்படியே காரை ஓரமா நிறுத்தேன்.”

34 □ ஸ்டார் நாவல்

“ஏன்?”

“நிறுத்தேன் சொல்றேன்.”

“நிறுத்திட்டேன். என்ன சொ... ஏய்!”

“ஹ லவ் யூப்பா.”

“தில்லாடிக்கப் போறேன்னு சொல்லிவிருந்தா நான் கொஞ்சம் தயாரா இருந்திருப்பேனே ப்ரீதி.”

“இதில் என்ன தயார்படுத்திக்கிறதுக்கு இருக்கு?”

“பிரிப்பே இல்லையே. மீன் கொத்தி மீன் கொத்தற மாதிரி கொத்தி முடிச்சுட்டியே. கமாய்யா, நிதானமா ஒரு தடவை, ப்ளீஸ்... முத்தத்தை இவ்வளவு ஜெட் வேகத்தில் கொடுக்கக் கூடாதும்மா. நான் சொல்லித் தாறேன், பாரு...”

“ஏய்! கம்மா இரு!”

“நான் பாட்டுக்கு ஒழுங்காதானே காரை ஓட்டிக்கிட்டிருந்தேன். நீதானே என்னை உகப்பேத்தினே.”

“நிமிர்னு உனக்கு கிஸ் தரணும் மாதிரி நோணிக்க.”

“அந்த மாதிரி எங்களுக்குத் தோணாதா?”

“முதல்ல மீசை வை கௌதம். சிக்கலை.”

“வேணும்னா மழிச்சேன்? ஷேயிங் பன்ஸிட்டிருத்தப்ப அம்மா கூப்புட் டாங்கன்னு சட்டுனு நிரும்பினேனா, கால் வாதி மீசை அம்பேல், அப்படியே விட்டா இன்னும் கோரமா இருக்கும்னு எடுத்துட்

ஸ்டார் நாவல் □ 35

டேவ்."

"பொம்பளை மாநிலி இருக்கே."

"ஷாருக்கான் மாநிலி இருக்கிறதா பவித்ரா சொன்னா."

"பவித்ரா? யாரு அது?"

"நான் வழக்கமா சி.டி. எடுக்கற கடையில இருக்கிற பொண்ணு."

"அவளுக்கு உன் மீசையைப் பத்தி கமெண்ட் அடிக்கிற உரிமை?"

"உடனே ஜெனலியா? அவ புது ஹேர் ஸ்டைல் பண்ணியிருந்தா, நல்லா இருக்குன்னு நான் கமெண்ட் அடிப்பேன். அந்த மாநிலிதான் ப்ரீதி."

"முதல்ல உன்னைதான் உதைக்கணும். படவா. என்னை லவ் பண்ணிக்கிண்டு கண்டிப்பா பொம்பளைங்களுக்கும் சைட் அடிக்கிறது. என்ன புழக்கம்?"

"கல்யாணத்துக்கப்புறம். நிச்சயம் கரணத்திடுகிடுவே. அதுவரைக்கும் கொஞ்சம் கதத்திரமா இருக்கலாமேன் னுதான்."

"சரி போ! இந்த மாநிலி நடத்துவிட்டா உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதைப் பத்தியே நான் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கும்."

"அம்மா, தாயே! கொஞ்சம் கருணை வைங்கம்மா. வேணும்னா எத்தனை பொட்டி. வேணும்னு கேளுங்க. கொடுத்துட்டேன்."

"அதென்ன பொட்டி?"

"மந்திரி பொண்ணுக்கு பொட்டி. பத்தி

"புஷன் எடுக்கணுமா?"

"ஏய்! அநாவசியமா எங்கப்பாவை இழுக்காதே கௌதம்."

"என் வருங்கால் மாமனார் பத்திப் பேச எனக்கு உரிமை இல்லையா? அது சரி, எங்கப்பா ரெண்டு வேஷம் போடறவாரு சொல்றாங்கனே. அப்படியா?"

"அதென்ன ரெண்டு வேஷம்?"

"ஒரு பக்கம் நேர்மையான அரசியல் வாதி. இன்னொரு பக்கம் சுயலாபத்துக்காக கொரோமா நடத்துக்கறவர்."

"இப்படி எல்லாம் பேசாதே. எனக்குக் கோபம் வரும். எங்கப்பா என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் பாசமா இருக்கார். மத்தப்படி அவரோட அரசியல் விவகாரங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியவும் தெரியாது. புரியவும் புரியாது. எதுக்கு கவினிங் மூண்டக் கொடுக்கறே கௌதம்?"

"ஒக்கே விடு. நம்ம லவ் மேட்டர் உங்கப்பாவுக்குத் தெரியுமா?"

"தெரியாது."

"தெரிஞ்சா எப்படி ரியாக்ட் பண்ணுவா?"

"அவர் இந்த ஜெனரேஷனை நல்லா புரிஞ்சி வெச்சிருக்கிறவ. என் செலக்ஷன்ல நப்பிடுக்காதுன்னு அவருக்குத் தெரியும். என் விருப்பத்துக்கு எதிரா எப்பவும் நடக்க மாட்டார்."

"ரைட்டு. அப்படின்னா நான் எப்போ

வந்து அவரைப் பார்த்துப் பேசட்டும்?"

"எதுக்கு?"

"எதுக்கா? சரியாப் போச்சு? கால காலமா லவ் பண்ணிக்கிட்டே இருந்துடறதா? கல்யாணம், சாத்தி கல்யாணம்னு எவ்வளவு இருக்கு?"

"அவசரப்படாதே, நான் அவரோட மூடு பார்த்து சொல்றேன்."

"அதான் எதிர்ப்பு சொல்ல மாட்டாருன்னு சொல்றியே."

"ஆனாலும் நல்ல மூடுல பார்த்துப் பேசினாத்தானே பரவால்லை. பெரிய விஷயமில்லையோ இது?"

"ஒக்கே... புறப்படலாமா?"

"ம்..."

"புறப்படறதுக்கு முன்னாடி இன்னொரு மின் கொத்தி முத்தம் கொடேன்."

"அதெல்லாம் கேட்டு வாங்கக் கூடாது. மூடு வந்து நானாத் தரணும் மை பாய்! ஸ்டார்ட் பண்ணு!"

"அடுத்தத் நடவை உனக்கு மூடு வற்றப்ப ஒரே ஒரு நிமிஷம் முன்னாடி சொல்லிடும்மா, ப்ளீஸ்"

ஜெயிப்பது நியா? நானா?

7

"ஸ்டீட்"

"என்ன டாக்டர்?"

"ஒரே மர்மமா இருக்கே."

"எதைச் சொல்றீங்க டாக்டர்?"

"ராஜாத்தி விஷயம் அவளை இங்கே அட்மிட் செஞ்ச மினிஸ்ட்ரோட செகரெட் டரி தமிழரசன் கிட்டேப் பேசினேன். பட்டுக்காமப் பேசறார். சிங்கப்பூர்ல இருக்கிற இவ புருஷனோட அட்ரஸ் தரத் தயங்கறார். மழப்பிப் பேசறார். பணம் ஏற்பாடு பண்றேன்னு சும்மா ஒப்புக்கு சொன்ன மாநிரிதான் இருந்திச்சு."

"சொந்த புருஷனுக்கே அக்கறை இல்லாதப்போ நாம ஏன் அக்கறை பட்டுக் கணம்னுதானே டாக்டர் யாருமே நினைப்பாங்க."

"அதனால நான் மர்மமா இருக்குன்னு சொல்லலை, ஸ்டீட்."

"அப்புறம்?"

"ராஜாத்தியை கவனிச்சிருக்கிங்களா? அவனோட இடுப்புல ஒரு காயத் தழும்பு இருக்கு."

“ஆமாம்.”

“அது தீப்புண்ணால் ஏற்பட்ட காயம். அதோட சைஸை வெச்சு சிகரெட்டால் கட்டு அந்தக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்னு கெஸ் பண்ணேன். ராஜாத்திக்கு குளிப்பாட்டி விடற ஆயாவைக் கூப்பிட்டு விசாரிச்சேன். அவ உடம்புல அந்த மாதிரி தீப்புண் தழும்புகள் பத்து, பதினைஞ்சுக்குமேலே இருக்குமாம். குறிப்பா ப்ரெஸ்ட்ல!”

“அந்த புருஷன் வக்கிரம் பிடிச்சவனா இருப்பான் போலிருக்கு.”

“ஆமாம்.”

“அவளோட வக்கிரத்தனமான நடத்தைகளால்தான் இவளுக்கு பைத்தியம் பிடிச்சிருக்கலாம். இவளோட மெடிகல் ரிப் போர்ட்டை தரோவா பார்த்தேன். இவ இங்கே அட்மிட் ஆன சமயத்தில் இவ உடம்புல நிறைய போதைப் பொருளோட ரத்தக் கலப்பு இருந்திருக்கு. ஊசி போடு, ஊசி போடுன்னு கெஞ்சிருக்கா. முதல் கட்டமா இவளுக்கு ஏற்பட்ட போதை மருந்து அடிக்ஷனை நிறுத்தியிருக்காங்க.”

“அது எனக்கேத் தெரியும் டாக்டர். அந்த ஊசி போடுன்னு அலறுவா.”

“டாக்டர் தூங்க வைக்கிற ஊசி போட்டுதான் அவளோட ஆர்ப்பாட்டத்தை கட்டுப்படுத்துவாங்க.”

“ஒரு குடும்பத்துப் பொண்ணுக்கு எப்படி போதை ஊசி போட்டுக்கற பழக்கம்

வந்துச்சி? உடம்பு புரா தீப்புண் தழும்பு இருக்கிறதுக்கு என்ன காரணம்? புருஷன் ஒரேடியா ஏன் ஒதுக்கறான்? அட்மிட் பண்ணின வக்கிரம் பெரிசா அக்கறை எடுத்துக் கவையிட, ஏன்? இந்தக் கேள்விகளை எல்லாம் யோசிச்சுப் பார்த்தா மர்மமா இல்லையா?”

“தீங்க நினைக்கிறது சரிதான் டாக்டர். அமைச்சர் விட்ல வேலை பார்த்திருக்கா. அங்க என்ன விவகாரமோ, என்னவோ?”

“அது என்ன விவகாரம்னு தெரிஞ்சுக்க வேணாமா?”

“நமக்கெதுக்கு டாக்டர் பெரிய இடத்துப் பொல்லாப்பு.”

“இதில் பொல்லாப்பு என்ன இருக்கு? ஆக்கவலா என்ன நடந்திச்சு எதனால் இப்படி ஆனான்னு தெரிஞ்சாத்தானே இந்தப் பொண்ணுக்கு ப்ராப்பரா ட்ரிட்மெண்ட் கொடுக்க முடியும்?”

“அதுக்காக என்ன செய்யப் போறீங்க?”

“இப்ப புதுசா சில மருந்துகள் வந்திருக்கு சிஸ்டர். தனக்கு என்ன நடந்திச்சுன்னு ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வர முடியாம தவிக்கிற பேஷண்டுகளுக்கு இந்த மருந்தை இஞ்செக்ட் செஞ்சா அது அவங்களோட ஞாபகங்களை கிளறி விடும். பேச வைக்கும்.”

“அப்படியா?”

“ஆமாம், இவ்னைக்கு நான் ராஜாத்திக்கு அந்த மாதிரி ஒரு இஞ்செக்ஷன் போட்டு அவளோட பழைய நினைவுகளைக்

கொழி விடலாம்னு நினைக்கிறேன்."

"உங்களுக்கு எது சரின்னு படுதோ அப்படி செய்யுங்க டாக்டர்."

"ராஜாத்தி, என்ன பண்ணிக் கிட்டிருக்கே?"

"ஒண்ணும் பண்ணலையே, நான் சமர்த்து இப்பதான் ஒழுங்கா மருத்து சாப்பிட் டேன். இவதான் கொடுத்தா சொல்லேன்டி."

"சரி, சரி.. என்னோட வா..."

"அய்யோ! நான்தான் எதுவும் பண்ண லைன்னு சொல்றேனே... எதுக்கு என்னைக் கூப்புடறே? அடிக்கப் போறியா?"

"சேச்சே! நீதான் சமர்த்தாச்சே, உன்னை எதுக்காக அடிக்கப் போறாங்க? உனக்கு அல்வான்னா பிடிக்குமில்லையா? என் ரும்பல வாங்கி வெச்சிருக்கேன். இங்கே கொண் டாந்தா எல்லாரும் கேப்பாங்க. அப்புறம் உனக்கு கிடைக்காது. அதனாலதான் அங்கே வான்னு சொல்றேன்."

"ஐ! அல்வா தருவியா? அப்ப வர்றேன்."

"சிஸ்டர், அழைச்சிட்டு வாங்க."

"வாம்மா.."

"ராஜாத்தி இப்படி உக்காரு. இதோ இருக்கு பாரு அல்வா."

"கொண்டா படுக்குது."

"இரு! இப்ப சொல்றபடி நீ கேட்டா தான் தருவேன்."

"என்ன செய்யணும்? சீக்கிரம்

சொல்லு."

"ஒரு ஊசி போடுவேன். கமமா இருக் கும். அதுக்கப்புறம் உன்னை கேள்வி கேட் போன் நீ யோசிச்சப் பார்த்து பதில் சொல்வணும், என்ன?"

"ஊசி போட்டுக்கிட்டா அல்வா தருவியா?"

"நிச்சயமா?"

"அப்ப சரி..."

"இவ எதுக்கு? இவனை வெளில போகச் சொல்லு. இவளும் அல்வால பங்கு கேட்பா."

"சிஸ்டர் நான் பார்த்துக்கறேன். நீங்க கதவை சார்த்திட்டு வெளில இருங்க."

"சரி டாக்டர்."

"ராஜாத்தி இப்ப ஊசி போட்டுட வாமா?"

"நான் கண்ணை மூடிக்குவேணாம்.. நீ வலிக்காம போடுவியாம்."

"ரைட்டு, கண்ணை மூடிக்கோ, வெரி குட்."

"ஐ...!"

"வலிக்கவே வலிக்காது. கம்மா கத்தறே நீ?"

"இல்லை, நிஜமா வலிக்குது."

"இப்போ?"

"இப்போ வலிக்கலை."

"கண்ணைத் திறக்கலாம் ராஜாத்தி."

"சரி, என்ன அது?"

"டேப்ரெக்கார்டர் நீ பேசறதை எஸ்

லாம் இது பதிவு செய்யும் இப்ப கேள்வி கேட்கட்டுமா?"

"இரு எனக்கு ஒரு மாநிரியா இருக்கு."

"அப்படித்தான் இருக்கும். நல்லா சாஞ்சி உக்காரு."

"அய்யோ! அவன் வர்றான் பாரு!"

"யாரு?"

"அந்தப் பொறுக்கிதான். வந்து என் உடம்புல இருக்கிற துணி எல்லாம் உருவப் போறான். அவனைப் போகச் சொல்லு."

"யாரைப் போகச் சொல்லு?"

"அதோ நிக்கறான் பாரு. சிரிக்கறான் பாரு. அய்யோ! வர்றான். சிகரெட் பிடிச்சிக்கிட்டே வர்றான் பாரு. அய்யோ! வலிக்கும்! சிகரெட்டால் கடுவான். வலிக்கும். அவனைப் போகச் சொல்லு."

"இரு, போகச் சொல்றேன். ஆமாம், அவன் எதுக்கு உன்னை சிகரெட்டால் கடுவான்?"

"அவன் யாரை அனுப்பிச்சாலும் அவனோட கட்டில்ல நான் படுத்துக்கனும். இல்லைன்னா கடுவான். ஆனா ஒரு ஊசி போட்டு விட்டுதான் அனுப்புவான்."

ஊசி போட்டுக்கிட்டியா?

அது வேற ஊசி! அதைப் போட்டுக் கிட்டா ஜாலியா இருக்கும். சிரிப்பு சிரிப்பு வரும். யார் வேணாலும் என்ன வேணாலும் பண்ணிக்கங்கடான்னு சொல்லுவேன். கடிக்கிறியா? கடிச்சுக்கோ, அடிக்கிறாயா?

அடிச்சுக்கோ."

"அது சரி சிகரெட்டால் கடறது யாரு?"

"அய்யோ! மண்டா இருக்கியே, நீ!

இது கூட தெரியாதா?"

"நான் மண்டுதான். தெரியாது சொல்லு."

"அருள்தம்பி! மொதல்ல எம்.எஸ்.ஏ., அப்புறம் மினிஸ்டர்."

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

8

"எக்ஸ்க்யூஸ் மீ சார்... இந்த ஃபினைட் எந்தனை மணிக்கு மெட்ராஸ் போய்ச் சேரும்?"

"இண்டியன் டைமுக்கு ராத்திரி பத்தரை மணிக்கு போய்ச் சேரும். நீங்க தமிழரா?"

"ஆமாம் சார்."

"செங்கப்பூருக்கு ரேஸ்ட்டா வந்துட்டு இருப்பறிங்களா?"

"இல்லை சார். நாலு வருஷ காண்ட் ராக்ட்ல இங்கே ஒரு கம்பெனில வேலை பார்த்து வந்தேன். இன்னும் என் காண்ட்ராக்ட் முடியறதுக்கு ஒரு வருஷம்

இருக்கு. என் முதலாளிமீட்டே கெஞ்சிக்
கத்தாடி மூணு வருஷத்திலேயே ஒப்பந்
தத்தை முடிச்சுக்கிட்டுப் புறப்பட்டுட்டேன்.”

“ஏன் அப்படி?”

“ஒரளவு சம்பாதிச்சுட்டேன். என்
வைப்பைப் பார்க்கணும்னு ரொம்ப
ஏக்கமாவிடுச்சு. சார், கல்யாணமாலி ஆறு
மாசத்தில் நான் புறப்பட்டு சிங்கப்பூர்
போனேன். இந்த மூணு வருஷத்தில் நாங்க
போவங்கூட பேசிக்கலை. வெட்டரும்
போட்டுக்கலை.”

“இதென்ன சார் அதிசயமா இருக்கு?
ஏன் அப்படி?”

“அவளை நான் கல்யாணம் செய்து
கிட்டப்போ எனக்கு ஒரு மனிகைக் கடையில்
பொட்டலம் மடிக்கிற வேலைதான். சார்,
ப்ளஸ் டூதான் படிச்சிருக்கேன். அதனால
அவங்க சொந்தக்காரங்க எல்லாம் ரொம்ப
கேலி செஞ்சிருக்காங்க. எனக்கு நல்ல வேலை
இல்லை, வசதி இல்லைன்னு எங்க ஏரியாவில்
தங்கப்பன்னு ஒரு பிரமுகர் சார், கட்கில
இருக்கிறார். அவருக்கு என்னை ரொம்பப்
பிடிக்கும். என் பிரச்சனை எதுவா இருந்தாலும்
அவரைக் கேக்காம எதுவும் செய்யமாட்
டேன், என் கல்யாணத்தையே அவர் தான் சார்
நடத்தி வச்சாரு. நீங்க ஏதோ படிச்சிட்டிருந்
திங்க, நான் பேசி அறுக்கறேனா?”

“இல்லை. டைம் பாஸ் பண்ணுதுக்கு புக்
புரட்டினேன். அதை விட எனக்கு இந்த

மாநிரி பண்ணங்கல்ல பேசிட்டு வர்றது ரொம்
பப் பிடிக்கும். நீங்க சொல்லுங்க, ஆமாம்.
கூக்க பேரு?”

“இய்யாரு.”

“ஐ ம் ரகுமான் வெதர் பிளினெஸ். ம்..
சொல்லுங்க?”

“நான்தங்கப்பண்ணன் கிட்டே போய்
ஒரு நல்ல வேலை வாங்கிக் கொடுங்கன்னு
சொன்னேன். அவரே தன் கைக்காசைப்
போட்டு எனக்கு பாஸ்போர்ட் எடுத்து,
சிங்கப்பூர்ல வேலை வாங்கி, ஃபினைட்
டிக்டெட் எடுத்துக் கொடுத்து அனுப்பி
வெச்சாரு.”

“பரவால்லையே, இந்த காலத்திலையும்
இவ்வளவு தூரம் அக்கறை எடுத்துக்கிட்ட
உதவறவங்க இருக்காங்களே..”

“தங்கப்பண்ணன் பத்தி இன்னைக்குப்
பூரா சொல்லலாம். தங்கமான மனுஷன். நான்
சிங்கப்பூர் போனதும் அவர் எனக்கு ஒரு
வெட்டர் எழுதியிருந்தாரு. அதில் இந்த நாலு
வருஷமும் நல்லா உழைச்சி சம்பாதி. உனக்கு
உன் பொண்டாட்டி ஞாபகம் வரக் கூடாது.
வந்தா உழைக்கிறதில் கவனம் சிதறிடும். ஒரு
தபால் கூட அவனுக்குப் போடாதே. அந்த
மாநிரி அவளும் போட மாட்டா. அப்பப்போ
நான் உனக்கு எழுதறேன். நீ எனக்கு
எழுதுன்னு எதிரிடுந்தாரு. அவர் எது
சொன்னாலும் சரியா இருக்கும். அதனால
இந்த மூணு வருஷமும் நான் அவருக்கு

எழுதுவேன். அதில் என் வைபவ விசாரிச்சு எழுதுவேன். அவர் எனக்கு எழுதுவாரு. ஆனா இப்ப ஒரு வருஷமா அவர் கிட்டேர்ந்தும் பதில் இல்லை. என் வைபவ அட்ரஸ்க்கு தபால் போட்டா திரும்பி வந்துச்சி. அதனாலதான் சம்பாரச்சுவரைக்கும் போதும்னு புறப்பட்டுட்டேன்."

"இத்தனை நாள் சம்பாரச்சு பணமெல்லாம்?"

"அப்பப்போ தங்கப்பன் அண்ணன் பேருக்குதான் செக் எடுத்து அனுப்புவேன். அவர் அதை மாத்தி பணமா என் வைபவ கிட்ட கொடுத்துவார். கூடப் பொறந்த அண்ணன் கூட அவ்வளவு பாசம் காட்ட மாட்டாருங்க. தங்கச்சி தங்கச்சின்னு ரொம்ப பிரியமா இருப்பாரு."

"ஆனா ஒரு வருஷமா பதிலையேக் காணாமன்னு சொல்றீங்கனா."

"அதான் எனக்குப் புரியலை."

"மெட்ராபில எங்கே இருக்கீங்க?"

"திருவான்மியூர்ல."

"இப்ப வேலையை முடிச்சுட்டு வந்துட்டிங்களே. ஊர்ல என்ன செய்ய போறதா உத்தேசம்?"

"ஒரு வெளார்க் ஷாப் வைக்கப் போறேன். அதுக்கு வேண்டிய டீஸ்ட் எல்லாம் கூட வாங்கி கார்டோல போட்டிருக்கேன். முதல்ல என் வைபவ கூட்டிக்கிட்டு கொடைக்காணல், ஊட்டின்னு ஒரு மாசம்

கதைய போறேன். தொழில் எல்லாம் அப்புறம் தான்."

"நினைவந்தான் ஆல் தி பெஸ்ட்."

"நன்றி சார்."

"இது என்னோட கார்டு, ஏதாச்சு உதவி என்னால செய்ய முடியும்னு நினைச்சா என்னை நீங்க பார்க்கலாம். மாசத்துல இருபது நாள் வெளியூர் போய்டுவேன். அதனால போன் பண்ணிட்டு வந்து பாருங்க."

"சரி சார்."

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

9

"யாரது?"

"சித்தப்பா, நான் தியாகு. சிங்கப்பூர்லேர்ந்து வந்திருக்கேன். கதவைத் திறங்க."

"அட! நீயா? என்னடா இது திருநிப்புன்னு இப்படி நடுராத்திரி மூட்டை முடிச்சோட வந்து நிக்கறே?"

"சித்தப்பா, எல்லாம் விபரமாச் சொல்றேன். முதல்ல டாக்ஸியை அனுப் பிட்டு வந்துடறேன் இருங்க."

"ஏண்டா, நான் ஒருத்தன் இருக்கேன்னு ஞாபகம் கூட இருக்கா உனக்கு?"

“அப்படி எல்லாம் சொல்லாதிங்க சித்தப்பா, பணம் சம்பாதிக்கணும்னு ஒரே வெறி. ஓவர் டைம். பார்ட்டைம்னு அப்படி உழைச்சிட்டிருந்தேன். இந்த மூணு வருஷமும் ஒரு நாளைக்கு நாலு மணி நேரம் தான் தூங்கிட்டு இருந்தேன் தெரியுமா? என் பொண்டாட்டிக்குக் கூட ஒரு தபால் போடலைன்னா பார்த்துக்கங்களேன்.”

“அது சரி, உன் வையிப் இப்போ எங்கே இருக்கு?”

“என்ன சித்தப்பா நான் உங்களைக் கேக்க நினைச்சக் கேள்வியை நீங்க என்னைக் கேக்கறீங்க? டாக்ஸியை நேரா நான் குடிவிருந்த வீட்டுக்கு தான் விடச் சொன்னேன். அந்த வீட்ல யாரோ இருக்காங்க. விசாரிச்சா, எப்பவோ காலி பண்ணிட்டு போயிட்டாங்களேன்னு சொல்றாங்க. அதனாலதான் இங்க வந்தேன். ராஜாத்தி எங்கே, அவங்கம்மா எங்கே?”

“என்னப்பா எதுவுமே தெரியாத மாதிரி கேக்கறே. உன் குடும்பத்தை என்னை நம்பியா விட்டுட்டுப் போனே? நீ சிங்கப்பூர் போனதே அதுக்குப்புறம் ஒருநாள் உன் மாயியார் சொல்லிதான் எனக்குத் தெரியும்.”

“பழசை எல்லாம் கிளறாதிங்க. காவலை போய் தங்கப்பன் அண்ணனைப் பார்த்தா எல்லா விபரமும் தெரிஞ்சிடும். உங்களுக்கு ஏதாவது தகவல் தெரியுமாண்ணுதான் கேட்டேன். தெரியலைன்னா விட்டுடுங்க.”

50 □ ஸ்டார் தாவல்

“தங்கப்பன்னா... இப்ப யார்கிட்டேயும் சொல்லாதேடா. யாருக்கும் அடையாளம் தெரியாது.”

“ஏன்?”

“இப்ப அவன் பேரு அருள்தம்பி? அவனா வெச்சிக்கிட்டது. எலெக்ஷன் வந்தப்ப கட்சி வனை எம்.எல்.ஏ. சீட்டுக்கு திறத்திவிச்சி, ஜெயிச்சுட்டான். ஒரு வருஷம் எம்.எல்.ஏ. வா இருந்தான். இப்போ அவன் ஒரு வந்திரிப்பா.”

“அட! அவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு வளர்த்துட்டாரா? எதையுமே எனக்குத் தபால்ல தெரிவிக்கவையே.”

“உன் மாயியார் ரெண்டு வருஷம் மூன்னாடியே செத்துப் போச்சுன்னு தெரியும். வீட்ல போராடிக்குதுன்னு சொல்லி உன் பொண்டாட்டி அருள் தம்பி வீட்ல அவனுக்கு செகரெட்டரி மாதிரி டைப் அடிக்கிறது. தபாலுக்கு பதில் எழுதறது இந்த மாதிரி வேலை. பார்த்துக்கிட்டிருக்காண்ணு கேள்விப்பட்டேன். நான் பார்க்கலை. இப்பவும் அங்கதான் வேலை பார்க்க றாளாண்ணு எனக்கு தெரியாதுப்பா. படுத்துக்கறியா? பாய் போடவா?”

இல்லை சித்தப்பா. மூணு வருஷம் கழிச்சு என் பொண்டாட்டியைப் பார்க்கப் போற ஆர்வத்தில் எவ்வளவு துடிப்பா வந்திருக்கேன், தெரியுமா? நான் உடனே தங்கப்பன் அண்ணனைப் போய் பார்க்கறேன்.

ஸ்டார் தாவல் □ 51

அவர் வீடு எங்கே இருக்குன்னு சொல்லுங்க.”

“கிரின்வேஸ் ரோடுவ வீடுப்பா. இப்ப மணி ஒண்ணாகுது. இந்த நேரத்தில் போனா உள்ளே விடமாட்டாங்க. முந்தி மாநிரி இல்லையே... மத்திரி இல்லையா? வாசல்ல வாட்ச்மேன் போலீஸ் எல்லாம் இருக்கும். பேசாமப் படுத்துட்டு காவலை போய்ப் பாரு...”

“தமிழ்!”

“சொல்லுங்க சார்!”

“நம்ம சி.எம். மணிகண்டனைப்பத்தி நீ என்னய்யா நினைக்கிறே?”

“திறமையானவருங்க, அதோட இல்லாம மக்கள் செல்வாக்கு அதிகம் சார். கட்சிக்குள்ளேயும் அட்டகாசமா நிர்வாகம் பன்றாரு.”

“சி.எம். என்கிட்ட எப்படி ரிலேஷன் ஷிப் வைச்சிருக்கார்?”

“ரொம்ப சுமுகமாத்தான் வைச்சிருக்கார். முக்கியமான முடிவுகள் எடுக்கறப்ப உங்களை கலந்துக்கத் தவறன தில்லை. எந்த மீட்டிங்லயும் எனது ஊர்த் தம்பியாம் அருள் நம்பின்னு தான் உங்களைப் பத்திச் சொல்றார்.”

“அதெல்லாம் சும்மா சத்தத்துக்குச் சொல்றது தமிழ். உள்ளுக்குள்ளே என்னை எப்போ எப்படி கழட்டி விடலாம்னு ஒரு யோசனை வெச்சிருக்கார்.”

“அப்படியா?”

“ஆமாம். ஹரிகிருஷ்ணன் பத்திரிகையில் என்னைப் பத்தி எழுதினான் இல்லையா? உடனே போன் செஞ்சி விசாரிச் சாரு என்னய்யா இதுன்னு, பத்திரிகைன்னு இருந்தா பரபரப்பா ஏதாச்சும் எழுதினாத் தானே தலைவரே ஸேல்ஸ் ஆகும்?”னு சொன்னேன்.”

“அதை வெச்சி முடிவு பண்ணாதிங்க சார்.”

“ஹரிகிருஷ்ணன் தீவிரவாதக் கும்பலோட தொடர்பு உள்ளவன்னு விவகாரமாச் சிலலையா? டி.ஐ.ஜி. கதிரேசனை நேர்ல வரவழைச்சு, சம்பவம் எப்படி நடந்திச்சு? ன்னு விசாரிச்சிருக்காரு. இவரு பத்திரிகைகளுக்குச் சொன்னதையே இங்கிலிஷ்ல மரியாதை போட சொன்னாராம்.”

“அப்போ அந்த விவகாரத்தில சி.எம். முக்கு உங்கமேல ஒரு டவுட்டு இருக்குன்னு சொல்லுங்க. ஹலோ, யாரு?”

“சார், சிங்கப்பூர்வோந்து வந்திருக்கிற தியாகுன்னு ஒரு ஆள் வந்திருக்கார் சார். அவயாவை நல்லாத் தெரியுமாம். உடனே பார்க்கணுமாம். உள்ளே அனுப்பட்டுங்களா?”

“லைன்வ இரு. சார், தியாகு வந்திருக்கான்.”

“எந்த தியாகு?”

“சிங்கப்பூர்ல தியாகு.”

“அவன் வர்றதுக்கு இன்னும் ஒரு வருஷமாகும்னு சொன்னியே தமிழ்.”

“காண்ட்ராக்ட் அடுத்த வருஷம்தான் முடிபுது. இவன் எப்படி நடுவில் வந்தான்னு புரியலையே சார்.”

“சரி, வரச் சொல்லு. என்னைக்கு இருந்தானும் சரி செய்ய வேண்டிய விவகாரம் தானே.”

“ஹலோ, அவனை உன்னை அனுப்பு.”

“தமிழ், சிகரெட் தீர்த்து போச்சு. ரும்ல இருக்கும். எடுத்துட்டு வா...”

“அண்ணே!... நல்லா இருக்கீங்களா?”
நீங்க மந்திரி ஆனது இங்கே வந்துதான் தெரியும். எதுவும் எழுதலையேன்னே...”

“வா...தியாகு! இப்படி உனக்கு இன்ப அதிர்ச்சியா இருக்கணும்னு தான் எழுதலை. நான் உனக்கு அடிக்கடி சொல்வேன். தூய்மையான உன்னத்தோட பொது நலத்துக்காக பாடுபட்டா, மரியாதையும் பதவியும் தானே தேடி வரும்னு. அப்படி வந்ததுதான் இது... உக்காரு.”

“அய்யோ! உங்களுக்கு முன்னா உக்காற்றதா?”

“ஆமாம், எப்ப வந்தே நீ?”

“நேத்து ராத்திரின்னே... போய் முனு வருஷமாச்சா, ஊருக்கு வந்துடனும்னு ஒரே ஏக்கமாயிடுச்சின்னே... ஒரு வருஷமா உங்ககிட்டேயார்ந்து வேற பதிலே இல்லையா? நான் புறப்பட்டு வந்துடறதுன்னு முடிவு செஞ்சிட்டேன். முதலாளிகிட்டே கெஞ்சி ஒப்பந்தத்தை முடிச்சுக்கிட்டு வந்துட்

யிடின்னே. வந்து நேரா என் வீட்டுக்குப் போய் பைன் அங்க வேற யாரோ இருக்காங்க அப்புறம் என் சித்தப்பா வீட்ல போய்த் தங்கிட்டேன். அவர்தான் சொன்னாரு என் மாமியார் செத்துப் போனது. ராஜாத்தி உங்க ஆபீஸ்ல வேலை பார்க்கறது. நீங்க பெரிய மந்திரியானது எல்லாம் சொன்னாரு. எனக்கு ரொம்ப பெருமையா இருந்திச்சு. ஒரு மந்திரிக்கு எவ்வளவு வேலை இருக்கும். இதுல எனக்கு எப்படி பதில் எழுத முடியும்னு? அப்புறம்தான் எனக்கு உறைச்சது. ராஜாத்தி எந்த ஆபீஸ்ல வேலை பார்க்கு துன்னே? எங்க நீங்க வெச்சிருக்கீங்க?”

“தியாகு எதாச்சும் சாப்படறியா?”

“அதெல்லாம் வேணாம்தே, உங்களைப் பார்க்கணும்னு துடிப்பா இருந்திச்சு. பார்த்துட்டேன். அதுவும் அமோகமான நிலைமையில் பார்த்துட்டேன். அடுத்து ராஜாத்தியைப் பார்க்கணும். எந்த கறியிப்பும் இல்லாம திடீர்னு அவ முன்னாடி போய் நின்னா அசத்து போகப் போறா. அண்ணே, என்னாச்சு? ஏன் கண் கலங்க நீங்க?”

“தியாகு, நீ கொஞ்சம் மனசை திடப் படுத்திக்கணும்பா.. ராஜாத்தி இப்போ ஆஸ்பத்திரில இருக்குது.”

“ஆஸ்பத்திரியிலயா? என்னாச் சன்னே? அவளுக்கு என்ன உடம்புக்கு?”

“உடம்புக்கு எதுவும் இல்லைப்பா..

மனக்கத்தான் சரியில்லை. ரெண்டு வருஷமா ஆஸ்பத்திரியில தங்கி சிகிச்சை எடுத்துக்கிட்டிருக்கா..”

“ரெண்டு வருஷமாவா? மனக் சரியில்லையா? என்ன சொல்றீங்கன்னோ?”

“ஆமாம்ப்பா.. என்னோட ஆயில்ல பொறுப்பா வேலை பார்த்துக்கிட்டிருந்தா, ஒரு லேடஸ் ஹாஸ்டல்ல தங்க வெச்சிருந்தேன். திடீர்னு யார் மூலமாவோ போதை மருந்து சாப்பிடுற பழக்கம் ஏற்பட்டு, நினமும் போதை ஊசிப் போட்டுக்கிட்டு போதைலியே மிதக்கிற பழக்கம் ஏற்பட்டு போச்சு அவளுக்கு.”

“அய்யோ...! என் ராஜாத்தி...?”

“ஆமாம்... நாங்களும் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தோம். கண்டிச்சிப் பார்த்தோம். கேக்கலை. அந்தப் பழக்கத்தால மனநிலை பிசகிப் போய் தானே சிரிக்கிறது. அழறது. ஆர்பாட்டம் பண்ணுன்னு ஆரம்பிச்சிட்டா. ஒரு ஸ்டேஜை கட்டுப்பாடு தாண்டி. ரகளை செஞ்சதால அவளை மெண்டல் ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் செய்ய வேண்டியதாப் போச்சு. இப்ப கொஞ்சம் தேவலாம்பு சொன்னாங்க. ஆனாலும் இன்னும் அவ சகஜமான மனநிலைக்குத் திரும்பலை. கடல் கடந்து ஒப்பந்தம் அடிப்படையில் வெளிநாடு போயிருக்கிற உனக்கு இதையெல்லாம் எப்படித் தெரியப்படுத்தறது. தெரியப்படுத்தினா

உன்னால தாங்கிக்க முடியுமா? அதனாலதான் எதுவும் எழுதலே. நீ ஊருக்கு திரும்பறதுக்குள்ளே ராஜாத்தியை பழையபடி நல்லா நுண்ப்படுத்திடலாம்னு ரொம்ப காஸ்ட் விபரான சிகிச்சை எல்லாம் தரச் சொல்லி விருத்தேன். திடீர்னு நீ வந்து நிக்கறே.”

“அண்ணே, என்னால இதையெல்லாம் தாங்க முடியலென்னே.... எவ்வளவு ஆசை ஆசையாய் புறப்பட்டு வந்தேன் தெரியுமா?”

“என்னப்பா செய்றது? நாம் நினைக்கிறது ஒண்ணு. நடக்கறது ஒண்ணு. இதானே வாழ்க்கை! மனசைத் தேத்திக்கோ. ஆஸ்பத்திரி அட்ரஸ் தர்றேன். அவங்களுக்குப் போன் செஞ்சி சொல்றேன். போய் ராஜாத்தியைப் பாரு. முதல்வ போய் பார்த்துட்டு வா. அப்புறம் மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம்னு பேசிக்கலாம்.

ஜெயிப்பது நியா? நானா?

10

“சார், வணக்கம். என் பேரு தியாகு.”

“உக்காருங்க. நான் டாக்டர் வாக. இப்பவாவது உங்க மனைவியைப் பார்க்க ஹம்ஸு உங்களுக்கு பொறுப்பு வந்திச்சே? போன் செஞ்சாங்க, நீங்க வரப் போறீங்கன்னு.

அதெப்படி சார், இத்தனை நாளா அலட்சியப் படுத்தினவரு இப்போ திடீர்னு அக்கறை வந்து பார்க்க வந்திருக்கீங்க?”

“டாக்டர் எனக்கு ராஜாத்தி பத்தி எந்த தகவலும் தெரியாது. இன்னைக்கு காலைய்தான் தெரியும். நான் சிங்கப்பூர்லேர்ந்து நேத்து ராத்திரிதான் வந்தேன். நான் வருத்தப்படு வேன்னு எனக்கு யாரும் தகவல் தரலை.”

“ஏன் சார் இப்படி பொய் சொல்றீங்க? உங்க மனைவி பத்தி உங்களுக்கு தகவல் கொடுத்தப்போ, அவளுக்கு பைத்தியம் பிடிச்சதைக் காரணம் காட்டி டைவான்ஸ் வாங்க முடியுமா?ன்னு கேட்டு நீங்க உதாசினப் படுத்தலை?”

“யார், நானா? சத்தியமா இல்லை டாக்டர்.”

“இங்கே அப்படித்தானே தகவல் தந்தாங்க.”

“யாரு?”

“மினிஸ்ட்ரோட் செகரட்டரி தமிழரசன். அவர்தான் உங்க மனைவியை இங்கே அட்மிட் பண்ணிடுக்கார்.”

“அவர் ஏன் இப்படி பச்சை பொய் சொல்லணும்? புரியலை டாக்டர், எனக்கு என் மனைவியோட கண்டிஷன் பத்தி இன்னைக்குக் காலைய்தான் தெரியும். இதை நம்புங்க.”

“அப்படியா?”

“என்ன டாக்டர் யோசிக்கிறீங்க?”

“ஒண்ணுமில்லை. வாங்க. முதல்வ உங்க மனைவிப் பாருங்க. அதுக்கப்புறம் பேசலாம் வாங்க. உங்க மனைவி உங்களைப் பார்த்ததும் எப்படி ரியாக்ட் பண்ணுவாங்கன்னு சொல்ல முடியாது. அவங்களுக்கு ஒன்னாடி உணர்ச்சிவசப் பட்டு எதுவும் பேசிட வேணாம். வாங்க, இந்த ரூம்லதான்.”

“அய்யோ! என் ராஜாத்தி! ரோஜாப்பூ மாநிரி எவ்வளவு அழகா, குண்டா இருப்பா! இது என்ன நிலைம! ராஜாத்தி! இதோ பாருமமா. இங்கே என்னைப் பாரு. என்னமமா இப்படி பண்ணிட்டே! உன்னை நீயே இப்படி அழிச்சுக்கிட்டியே.”

“நியாகு கொஞ்சம் அமைதியா இருங்க. ராஜாத்தி இவரை தெரியுதா இல்லையா? யார் இவரு சொல்லு.”

“இவனை எனக்கு நல்லாத் தெரியும். இவன்தான் எனக்கு ஊசி போடறவன். சிக ரெட்டால் கடறவன். பொறுக்கி! திருடன்! இவனை எதுக்கு இங்கே கட்டிக்கிட்டு வந்தே! அழைச்சிட்டுப் போ! போடா! மண்டா இங்கே வந்தே! கிட்டே வந்தா கடிச்சிடுவேன்.”

“டாக்டர்! என்னை இவருக்குத் தெரியலையா? என்ன கொடுமை பாருங்க! என்னென்னமோ பேசறானே. தொட்டுத் தாலி கட்டின புருஷனத் தெரியலை பாருங்க!”

“ஏய்... ரூப்பு சொல்லாதே திருட்டுப்

பயலே. நீ தொட்டே, சும்மாச் சும்மா தொட்டே எப்போ தாலி கட்டினே? நான் என்ன பைத்தியமா மறந்து போறதுக்கு? டாக்டரு இவன் பாரு ரூப் ரூப்பா சொல்றான், எனக்கு கோபம் வந்தா இந்த ஜாடியைக் கீழேப் போட்டு உடைச்சிடுவேன், இல்லைன்னா இவன் மூஞ்சிலேயே வீசிடுவேன்."

"வேணாம்மா, நான் இவரைக் கூட்டிட்டுப் போயிடறேன், வாங்க தியாகு, அவ வயலெண்ட்டா பிதேறவ் பண்ண நீங்க தூண்டுகோலா இருக்க வேணாம்."

"இவ சொல்றதுக்கெல்லாம் அர்த்தம் புரியலையே டாக்டர், இவனை அந்த மாநிரி போதைப் பழக்கத்தில் இழுத்து விட்டுப் பைத்தியமாக்குறது யாரு? சிகரெட்டல் கூட்டது யாரு, என்ன சொல்றா இவ?"

"தியாகு, என் வீட்டுக்குப் போயிடலாம் உங்ககிட்டே சில விவரங்களை தனிமையில் பேச விரும்புகிறேன், வாங்க."

"தியாகு நீங்க சொன்னதிலேர்ந்து மினிஸ்டர் அருள் நம்பி மேலே எவ்வளவு தூரம் மரியாதையும் மதிப்பும் வெச்சிருக்கீங்கன்னு நல்லாப் புரியது, ஆனா ஊர்லேர்ந்து வந்து அவரை நீங்க சந்திச்சதும் எப்படி அவர் உங்களுக்கு அதிர்ச்சியான தகவலைத் தந்தாரோ அதே மாநிரி இப்ப நான் உங்களுக்கு சில அதிர்ச்சியான தகவல்களை தரவேண்டியிருக்கு."

"டாக்டர், என்னை திடீர்னு பார்த்ததும்

சந்தோஷத்தில் என் வைஃப் பூரிச்சப் போவாங்கனு ஆசை ஆசையா வந்தேன், அவளுக்கு என்னை அடையாளமேத் தெரியலை, இதைவிடப் பெரிய அதிர்ச்சியையா நீங்க எனக்கு தந்துட முடியும்? சொல்லுங்க."

"உங்க மனைவி இப்போ இந்த நிலைமையில் இருக்கிறதற்கு காரணம் மினிஸ்டர் அருள்நம்பி."

"டாக்டர்! என்ன சொல்றீங்க? இந்த வார்த்தையை வேற யாராச்சும் சொல்லி யிருந்தா சட்டையைப் பிடிச்சிருப்பேன்."

"இதை நான் சொல்லலை தியாகு, உங்க மனைவியே விளக்கமா சொல்லியிருக்கிறப நம்ப மாட்டீங்களா?"

"ராஜாத்தி சொன்னாளா? அவளால நான் எதையும் தொடர்ச்சியா தெளிவா பேச முடியலையே, என்ன சொன்னா?"

"இந்த மாநிரி நோயாளிகளோட அடி மனசில பதிஞ்சிருக்கிற சம்பவங்களை எல்லாம் வெளில கொண்டு வர்றதுக்கு ஒரு மருந்து இருக்கு, அந்த மருந்தை நான் பயன்படுத்தி உங்க மனைவியைப் பேசவச்சேன், கேள்விகள் கேட்டு கேட்டு பதில் வாங்கினைன், மூணு மணி தேரம் உங்க மனைவிகிட்டே பேசி, அவங்க பேசினதை எல்லாம் ஒண்ணு விடாம பேசு செஞ்சிருக் கேன், அவங்க சொன்ன தகவல்களை எல்லாம் கேட்டா நம்ம ரத்தம் உறைஞ்சி போயிடும்

தியாகு. கேஸ்டை உங்களுக்குப் போட்டுக் காட்டறேன். நிதானமா முழுக்க கேளுங்க. நேரடியா தகவல்கள் இருக்காது. ஆனா உங்க மனைவியோட பேச்சுக்கள் "நடுவிலேர்ந்து நாம புரிஞ்சுக்கணும். கேட்கறீங்களா?"

"கண்டிப்பா கேக்கறேன் டாக்டர். முழுக்க கேக்கறேன். அதுக்கு முன்னாடி அவ பேசினதிலேர்ந்து நீங்க புரிஞ்சுக்கிட்ட தகவல்கள் கருக்கமாச் சொல்லுங்களேன்."

"உணர்ச்சிவசப்படாம கேக்கறதா இருந்தா சொல்றேன். உங்களுக்கும் உங்க மனைவிக்கும் கல்யாணத்தை நடத்தி வெச்சப்போ உங்க மனைவியோட அபாரமான அழகு பார்த்து அவங்க மேல குறி வெச்சிட்டார் தங்கப்பனா இருந்த அருள்நம்பி. அழகான உங்க மனைவியைத் தான் அனுபவிக்கிறதோட இல்லாம, அவங்க ஒத்துழைச்சா அவங்களை வெச்சே அரசியல்ல பெரிய ஆளா வந்துடலாம்னு ஒரு கணக்கு போட்டிருக்கார். அதை எல்லாம் நிறைவேத்தறதுக்கு புருஷன் நீங்க பக்கத்திலேயே இருந்தா இடைஞ்சல். அதனால உங்களுக்கு உதவி பண்ணறதா நாடகமாடி செலவு பண்ணி உங்களை சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பி வெச்சிட்டார்."

"அய்யோ! நீங்க சொல்றதெல்லாம் நிஜமா?"

"நீங்கதான் கேஸ்ட் கேக்கப் போறீங்கனே." கேளுங்க. அடுத்தக் கட்டமா

லீட்டி கம்மாதானே குக்கேன்னு சொல்லி தனக்கு உதவுற மாதிரி ஒரு வேலை போட்டுக் கொடுத்து அதிகமான நேரம் உங்க மனைவியை தன் பக்கத்திலேயே வெச்சுக் கிட்டார். அப்புறம் போதை ஊசியை தினமும் வலுக்கட்டாயமா போட்டு விட்டுப் போதைப் பழக்கத்துக்கு அடிமையாக் கிட்டார். போதை ஊசி போட்டு விட்டதுக் கப்புறம் அவர் உங்க மனைவியை தனக்குக் காரியம் சாதிச்ச தர்ற பெரிய அதிகாரிகளுக்கு விருந்தா கொடுத்துருக்கார். மறுத்தா உடம்புல சிகரெட்டால் கட்டுப் பொருக்கி விருக்கார். எம்.எல்.ஏ. ஆகறதுக்கு உங்க மனைவியோட உடம்புதான் உதவியிருக்கு. உங்க மனைவிக்கு மெண்டல் டிப்ரஷன் ஏற்பட்டு ஆர்பாட்டம் செஞ்சதும் கொண்டாத்து ஆஸ்பத்திரிய சேர்த்துட்டார்.

"டாக்டர் எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுங்குது டாக்டர். தங்கப்பன் அண்ணனை தெய்வம் மாதிரி நினைச்சேன் டாக்டர். அவளை தங்கச்சி தங்கச்சின்னு கூப்பிட்டு என்னை நம்ப வச்சி கழுத்தறுத்துட்டாரே டாக்டர்..."

"இருங்க கேசட்டையும் கேட்டு டுங்க..."

"வாங்க டாக்டர்" வாங்க சார்.. உக்காருங்க."

"ரொம்ப நாளாச்சேன்னு ஃபிரெண்ட் லியா உன்னைப் பார்த்துட்டுப் போலாம்னு

வத்தேன். வாங்க டாக்டர்னு கூப்புட்டதால் நானும் சொக்கியமா இருக்கிறீர்களா டி.எஸ்.பி. சார்?"னுதான் இப்ப கேக்கணும்?"

"குதர்க்கம் பிடிச்ச ஆளுய்யா... நீ சார், யாருன்னு சொல்லாம நாம பாட்டுக்குப் பேசிட்டிருந்தா எப்படி?"

"இவர் பேர் நியாகு. நான் டீட் மென்ட் பண்ணிட்டிருக்கிற ஒரு பேஷன் ட்டோ ஹஸ்பன்ட், சிங்கப்பூர்ல வேலை பார்த்துட்டுத் திரும்பியிருக்கார். தேவா, இவரோட கதையைக் கேட்டியிட்டா நீ அதிர்ச்சியடைஞ்சிடுவே. மினிஸ்டர் அருள் தம்பியை கண்டத்துண்டமா வெட்டிப் போடப் போறேன்னு நேத்து ஆவேசமாப் புறப்பட்டவரை நான் ரொம்ப ரொம்ப சமாதானப்படுத்தி கட்டுப் படுத்தினேன். எனக்கு வேண்டிய ஃபிரண்டு போயிஸ் டிபார்ட்மென்ட்ல டி.எஸ்.பி.யா இருக்கார். அவரைக் கன்சல்ட் பண்ணலாம்னு சொல்லி கூட்டிட்டு வத்தேன்."

"அதானேப் பார்த்தேன். காரியமா வந்துட்டு ஃபிரெண்ட்லியா வந்ததாப் பித்திக்கிறியே... மினிஸ்டரைக் கொலை செய்வதற்குப் புறப்படற அளவுக்கு என்ன ஆவேசம்? அப்படி என்ன செஞ்சிட்டார் அவர்?"

"உன்கிட்ட சொன்ன விஷயம் ரகசியமா இருக்குமா தேவா?"

"அப்படிக்கிற நம்பிக்கை இருந்தா

சொல்லு."

"இவர் மனைவி பேர் ராஜாத்தி. என்னைப்பத்திரில ரெண்டு வருஷமா மனநிலை மிளிர்லாம டீட்மென்ட் எடுத்துக்கிட்டிருக்காங்க. அவங்க இந்த நிலைமைக்கு ஆளானதுக்குக் காரணம் மினிஸ்டர் அருள் டி.எஸ்.பி. என்ன பார்க்கறே? கும்மர உனக்கு ஷாக் பித்துக்காக சொல்லலை. ஆதாரம் இருக்கு. நீக்க விவகாரம் எப்படி ஆரம்பிச்சிருக்குன்னா....

"ஐம்காட்! வாக. நீ சொன்னதெல்லாம் என்னால ஜீரணம் பண்ண முடியலைப்பா."

"கேஸ்ட் இருக்கு. ராஜாத்தி பிழிவிருக்கா. கேக்கறியா?"

"வேணாம், என்கிட்டே எதுக்கு கத்தே? அதைச் சொல்லு.

"என்னப்பா இப்படிக் கேக்கறே? எவளவு பெரிய மேட்டர் சொல்லியிருக்க. ஆதாரமும் இருக்குன்னு சொல்றேன். பாதிக்கப்பட்டவரையே அழைச்சிட்டு கத்திருக்கேன். தீயோ ஒரு டி.எஸ்.பி. யாருவை விட்டா உணர்ச்சிப்பூர்வமா குதர்க்கம் செஞ்சிருவான்னு சொல்லிதான்! எப்படி நடவடிக்கை எடுத்து அருள் தம்பியை தண்டிக்க முடியும். வாங்கன்னு சொல்லி உன்கிட்டேக் கூட்டிட்டு வந்திருக்க."

"வாக, நீ சொன்னதெல்லாம் நூறு சதவீதம் உண்மையா இருக்கலாம். எனக்கு

அதில் சந்தேகம் இல்லை. ஏன்னா, அருங்கித் தலைமையோட கருத்தை ரகசியமா நம்பியைப் பத்தி நிறைய கேள்விப் பட்டிருக்கிறார்களென்றதான் தீர்ப்பே சொல்றாங்க. கேள். ரொம்ப மோசமான ஆளு. சொல்லில் நான் ஒருத்தன் நேர்மையான லாபத்துக்காக எதையும் செய்யக் கூடியவனாகவும்னு மீசையைத் தடவிக்கிட்டு ஆளுங்கட்சி எவ்வளவு ஸ்ட்ராங்கா ஆட்சியிலேன்னு வெச்சிக்கோ என் குடும்பத்தைக் இருக்குன்னு உனக்கேத் தெரியும். அருள்நம்பி காண்டாந்து நடுத்தெருவில் நிறுத்திட்டு பவர்ஃபுல் மினிஸ்டர். அவரைப் பத்தான் மறுவேலை பார்ப்பாங்க. பர்சனலா ஒரு வட்டத்துக்குள்ளே மட்டு. "இப்போ நான் புகார் எழுதிக் தான் தெரியும். பொது மக்களைப் பொருத்தோடுதான் என்னதான் நடவடிக்கை வரைக்கும், அவருக்கு வேற முகம். ரொம்ப ஒப்பே?" நல்ல இமேஜ். ஏதாச்சும் தகராறு ஏற்பட்டால் "பொய்யான கம்பனைன்னு அவர் கட்சிலேர்ந்து பிரிஞ்சி தளிக்கப் பண்ணிடுவேன். சீரியஸாப் பார்த்த ஆரம்பிச்சா நூறு எம்.எல்.ஏக்கள் அவராலும் நீ சொல்றதுக்கெல்லாம் சரியான பின்னாடி போறதுக்கு தயாரா இருக்காங்க. ஆதாரம் இல்லை வாக." இந்த சி.ஐ.டி. ரிப்போர்ட். இவ்வளவு பெரி. "பாதிக்கப்பட்டவளே ஆளு மேல சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காட்டென்ட் மாதிரி இவ்வளவு முடியுமான்னு யோசிக்கிறே, நடக்கி சொல்லியிருக்கா இதுக்கு மேல என்ன காரியமா சொல்லு."

"தேவா, நீ ஒரு கடமை தவறா. "அந்தப் பொண்ணு மனநிலை நேர்மையான போலீஸ் அதிகாரின் கீழியில்லாதவன்னு சொல்றே. மனநிலை நினைச்சிதான் உன் கிட்ட வந்தோம். கட்சி கீழியில்லாதவங்க சொல்ற எந்த ஸ்டேட் தொண்டன் மாதிரி அவர் புகழ் பாடறியே. மெண்ட்டையும் கோர்ட் ஒத்துக்கறதில்லை. இது நல்லாருக்கா..."

"வாக, பிராக்டிகலா பேசு. ஹோ. "விசாரிக்க ஆரம்பிச்சாதானே உன் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டும் யார் ஆட்சி மகன் தெரியும்." செய்யறாங்களோ அவங்களுக்கு ச. "யாரைப் போய் விசாரிக்க சொல்றே? போர்ட்டா நடந்துக்கறதுன்னு ஒரு எழுத மினிஸ்டரைப் போய் ஏன் சார் இந்த மாதிரி பாடாத் சட்டம் வழிவழியா பின்பற்ற நீங்க ராஜாத்திங்கிற பொண்ணை போதை பட்டிருக்கே. பல கேஸ்கள்ல நீதிபதிகளே ஊசிப் போட்டு கெடுத்ததேட இல்லாம

பலருக்கு கூட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றனாள். கேக்க முடியுமா? கேட்டுட்டு நான் வீடு போய் சேர முடியுமா? நாளைக்கு பேப்பர்ல லாட் மோதி டி.எஸ்.பி. தேவா மரணம்னு ஒரு கொலை அழகான விபத்து செய்திய வரும்பா, இன்னிக்கு உள்ள ரூர்நிலையில பொதுமக்கள் கிட்டதான் நான் நேர்மையான போலீஸ்காரன்னு பேர் வாங்க முடியும் என்னை கோழைன்னு நினைச்சாலும் சரி, ஜால்ரான்னு நினைச்சாலும் சரி, இதான் இன்னைக்குச் சூழ்நிலை.”

“இப்படி சொல்றதுக்கு உனக்கு வெக்கமா இல்லை?”

“இருக்கு. வெக்கமாதான் இருக்கு. எல்லார்கிட்டயுமா சொல்றேன். நீ ஃபிரண்டு அதுவும் தேடி வந்திருக்கே. அதனால் என் ஆதங்கத்தை உங்கிட்ட வேர் பண்ணிக் முடியுது. என்மேல கோபப்படாதே வாக. நான் எம் ஹெல்ப்லெஸ். ஆனா உனக்கு ஒரு யோசனை சொல்ல முடியும்?”

“என்ன?”

“மினிஸ்டர் அருள்நம்பியை பிடிக்காத அவரை எதிர்த்து எழுதற பத்திரிகை நீதிமணி அதோட ஆசிரியர் ராஜாராம். ரொம்ப துணிச்சலான ஜர்னலிஸ்ட். நீ இவரை அழைச்சுக்கிட்டு அவரைப் போய் பாரு. எல்லாம் சொல்லு. இந்த டியூஸ் அவருக்கு வட்டு மாநிலி. அவர் ஸ்டோரியா எழுதிடுவாரு. பொதுமக்களுக்குத் தெரியவரும்

பிரகட்சிகளுக்குத் தெரிய வரும். பெரிய பிரச்சனையா வெடிக்கும். அப்படி அருள்நம்பியோட இமேஜை உடைக்கலாம். அவர் சொல்வாக்கை சீரழிச்சி பதவி இறக்க வைக்கலாம். அந்த மாதிரி வேணும்னா செய்யலாம். போலீஸ் நடவடிக்கை எல்லாம் எடுக்க முடியும்னு கனவுகூட காணாதே. இவ்வளவு தூரம் பொறுமையா வேற யாரும் சொல்ல மாட்டான். வேற எந்த போலீஸ்காரன் கிட்டயும் இவரைக் கூட்டிக்கிட்டு போய் வங்கிட்ட சொன்னமாதிரி கதையா சொல்லிக்கிட்டிருக்காதே. இவருக்கும் இவர் மனைவிக்கும் பிரச்சினைகள் வரலாம். புரிஞ்சுதா?”

“டாக்டர், சார் சொல்றமாதிரி அந்த பத்திரிகைகாரனைப் பார்க்கலாம்னு தான் எனக்கும் தோணுது. என்ன ஆனாலும் சரின்னு துணிஞ்சுட்டா மினிஸ்டர் அருள் நம்பியை ஓரே சீவா சேவறுக்கு ரொம்ப நேரமாயிடாது எனக்கு. பொதுமக்கள் அவனை பத்தி வெச்சி ருக்கிற நல்ல அபிப்பிராயம் தப்பானதுன்னு நினைக்கணும். அவனோட சுயரூபத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டணும். அவனோட அதிகார பலமா, இல்லை என்னோட உண்மையோட பலமா எது ஜெயிக்கப் போவுதுன்னு பார்த்துடணும். இதனால் எனக்கு என்ன ஆனாலும் சரிங்க.”

“தியாகு, கை கொடுங்க. இது ஸ்பிரிட். நீங்க பத்திரிகையாசிரியர் ராஜாராமைப்

பாருங்க. அவரே உங்களுக்கு எல்லாம் இரகசியம் இடுக்கோம். சொல்லுங்க சார்.”
 யோசனைகளும் சொல்வார். எக்காரணத்தாலும் “இருங்க தியாகு. இந்த மேட்டரை
 கொண்டும் கொலையைப் பத்தி சித்திக்கப்படி செய்வலாம்னு அவர் யோசிச்
 சீங்க. அதனால் எந்தப் பிரயோஜனமுமில்லும்கூட இருக்கார். அவரை யோசிக்க விடாம
 இல்லை. எதுக்காக செத்தாண்ணு தெரியாமல் உட்படன்னு பேசினா எப்படி? கொஞ்சம்
 லேயேப் போய் அவர் தியாகியாயிடுவாரிப்பாறுமையா இருங்க.”
 அவர் சாவுலேயும் கட்சி லாபம் தேடிக்கும்
 புரிஞ்சுதா?

“புரியுது சார். நாங்க புறப்படறோம்.”

ஜெயிப்பது நீயா? நானா?

11

“என்ன சார் யோசிக்கிறீங்க? இந்த
 கேஸ்டில் என் வைசிப் சொல்லியிருக்கிற
 அத்தனை விஷயங்களும் ஒண்ணு விடாம
 உங்க பத்திரிகைல வெளியிடுங்க சார். தோம்.
 எனக்குப் பூரண சம்மதம். அவனோட மானம்
 போனது ஊர் பூரா தெரிஞ்சாலும் பர
 வால்லை. ஒரு அயோக்யன் மத்திரியா
 இருக்கக் கூடாது சார். வேணும்னா என்
 வைசிப் போட்டோ எடுத்து உங்க பத்திரி
 கையோட அட்டையில் போடுங்க. இதனால்
 எனக்கோ என் மனைவிக் கோ என்ன ஆபத்து
 வந்தாலும் சரி. பரவால்லை. எதுக்கும் நாங்க

“என்ன மிஸ்டர் ராஜாராம். உங்க
 பத்திரிகைன்னாலே ஆளுங்கட்சிக்காரங்க கதி
 லங்கராங்க. எத்தனையோ பெரிய விஷயங்
 களைப் போகஸ் பண்ணி குடா கட்டுரைகள்
 எழுதியிருக்காங்க. இந்த விவகாரத்தைக்
 கேட்டதும் நீங்க உற்சாகமாயிடுவீங்களனு
 களைச்சா இப்படி பேசறீங்களே..”

“நீங்க சொன்னதெல்லாம் வாஸ்தவம்
 தான். ரொம்ப துணிச்சலா கலக்கிட்டிருந்
 தோம். ஆனா இப்ப நாலஞ்சு இதழ்களா,
 உங்க பத்திரிகையை தொடர்ந்து
 வாசிச்சிருந்தா நாங்க எதிர்ப்பைக்
 குறைச்சிட்டது தெரியும். ரொம்ப
 ஹாட்டான விஷயங்களைத் தொட
 வேணாம்னு இப்போ நாங்க
 நீர்மணிச்சிருந்தோம்.”

“ஏன்?”

“போன மாசம் ஜர்னலிஸ்ட்

ஹரிசுருஷ்ணன் ஒருத்தர் தற்கொலை
செஞ்சிக்கிட்டதா பத்திரிகை
படிச்சிங்களா?”

“ஆமாம். போலீஸ்காரங்க அவருக்கு
தீவிரவாதக் கும்பலுக்கும் தொடர்பு
இருக்குன்னு கண்டுபிடிச்சி அரெஸ்ட்
செஞ்சப்போ அவ் சயனைடு சாப்பிட்டு
தற்கொலை செஞ்சிக்கிட்டதா படிச்சேன்.
அந்த கேஸ்தானே சொல்றீங்க?”

“அவர்தான். அது அழகா செட்டி
செஞ்சி பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட
பொய் சார். வழங்கினது போலீஸ் வழங்கி
வெச்சது மினிஸ்டர் அருள்நம்பி. நிஜம் என்ன
தெரியுமா? அந்த ஹரிசுருஷ்ணன் எங்க
பத்திரிகை அருள் நம்பி செஞ்சிட்டிருக்கிற
ஒரு ஊழலைப் பத்தி விலாவரியா ஒரு
கட்டுரை எழுதினார். மேற்கொண்டு
கட்டுரை எழுதறதா இருந்தார். மினிஸ்டர்
அவரைக் கூப்பிட்டு பணம் தரறதா ஆணை
காட்டி, அவர் பணிக்கு போகாததால் தன்
கட்டுப்பாட்டுல இருக்கிற ஒரு உயர்
போலீஸ் அதிகாரி மூலமா ஹரிசுருஷ்ணனை
தீவிரவாதிங்கிற மூலாம் பூசி கொலை செய்
வெச்சுட்டார். இதை நிரூபிக்க முடியாது
ஆனா உண்மை இதுதான். எங்க பத்திரிகை
எழுதினதால் எல்லா ஊர்களிலும் கட்சித்
தொண்டர்கள் மூலமா எங்க பத்திரிகைகள்
பறிமுதல் செஞ்சி நடு ரோட்டுல போட்டு
பெட்ரோல் ஊத்திக் கொளுத்தினாங்க.

எங்களோட ஏஜன்டுகளுக்கு ஏற்பட்ட
தஷ்டங்களை நாங்க சடு செஞ்சோம். அந்த
சம்பவத்துக்கப்புறம் பயந்து போய் எதுக்கு
வம்புன்னு எங்க பத்திரிகையோட விற்பனை
ஏஜன்சியை பல ஏஜன்டுகள் கேள்சல்
பண்ணிட்டாங்க. எங்க பத்திரிகைக்கு வர்த
பேப்பர் கோட்டாவிலும் பிராப்ளம்
பண்ணிட்டாங்க. பேங்கல் ஓ.டி. வசதி தரக்
கூடாதுன்னு இன்னொரு பக்கம் நெருக்கடி
தந்துட்டாங்க. இப்படி எல்லா
இசைக்கல்லேர்த்தும் பிரச்சனை சார். தொடர்ந்து
பத்திரிகையைக் கொண்டு வரணும்னா
எதிர்ப்பு காட்டாம ஆளுங்கட்சியை
அனுசரிச்சுப் போகவேண்டிய சூழ்நிலை.”

“அதனால?”

“அதனால் கொஞ்சம் நாளைக்கு
ரொம்ப அதிகமா பகைச்சுக்கிட்டு எழுத
வேணாமின்னு நாங்க தீர்மானிச்சிருக்கோம். நீங்க
சொல்றதெல்லாம் ரொம்ப சென்சேஷனல்
நியூஸ்தான். ஆனா தற்சமயம் நாங்க இதை
இழுத்து விட்டுக்கறதா இல்லை.”

“ஒரு தப்பு நடந்தா போலீஸ்
டிபார்ட்மென்ட் தட்டிக் கேக்கணும்.
அவங்களும் கை கழுவறாங்க. அடுத்தபடியா
பத்திரிகைகள் கட்டிக் காட்டணும். நீங்களும்
கை கழுவறீங்க. இவரோட பிரச்சனைக்குத்
தீர்வுதான் என்ன? பாதிக்கப்பட்ட
ராஜாத்திக்கு என்ன நீதி வழங்கறது?” அதை
யார் வழங்கறது?

ஸ்டார் நாவல் □ 73

“டாக்டர் உங்க கோபம் நியாயமானது. ஆனா எங்க நிலைமை இதான். இன்னைக்கு பத்திரிகை சுதந்திரம் ஒரு பறவையோட சுதந்திரம் மாதிரி இஷ்டப்படி பறக்கற சௌகரியத்தில் இல்லை. ஒரு பட்டத்தோட சுதந்திரம் மாதிரிதான் இருக்கு. தாலோட கட்டுப்பாட்டோடதான் இந்தப் பட்டம் பறக்க முடியுது. அப்ப புறப்படறீங்களா?”

“தியாகு, இதுக்கு மேல என்ன செய்யறதுன்னு எனக்குப் புரியலை?”

“எனக்குப் புரிஞ்சிடுச்சி டாக்டர். நான் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்துட்டேன்.”

“என்ன?”

“எந்த மக்கள் அருள் நம்பியை நல்லவன், உத்தமன்னு நம்பிக்கிட்டிருக்காங்களோ, அந்த மக்களுக்கு அவனோட உண்மையான முகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டறதுதான் என் நோக்கம். அதை போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டும் செய்யத் தயங்குது. பத்திரிகைக் காரங்களும் செய்யத் தயங்கறாங்க. ஆனா நான் தயங்கப் போறதில்லை. தனி மனிதனா நான் நினைச்சதை சாதிக்கப் போறேன் டாக்டர்.”

“தியாகு, என்ன பேசறீங்க நீங்க? அவரோட பதவி, பலம் இறையெல்லாம் பார்த்து இத்தனை பேர் தயங்கிட்டிருக்கிறப்ப தனி நபரா உங்களால என்ன செய்ய முடியும்?”

“முடியும் டாக்டர். இதே மெட்ராஸ்ல

மெரீனா பீச்சுல ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்கு முன்னாடி ஒரு பந்தல் போட்டுக்கிட்டு ஒரு டேப்ரெக்கார்டர் மைக் செட்டோட உக்காரப் போறேன். ராஜாத்தி பேசியிருக்கிற இந்த கேஸ்ட்டைப் போட்டு விடுவேன். லவுட் ஸ்பீக்கர்ல அத்தனை பேருக்கும் இது ஒலிப்பரப்பும்.”

“உங்களை நினைச்சா சிரிப்புதான் வருது தியாகு. உண்ணாவிரதப் போராட்டம் மாதிரி நினைச்சிங்களா? இது ஐடியா நல்லா இருக்கு. ஆனா இந்த மாதிரி நீதி கேட்டு நீங்க போராட்டம் நடத்தறதுக்கு யார் உங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பாங்கன்னு நினைக்கறீங்க?”

“எனக்கு யாரோட அனுமதியும் தேவையில்லை.”

“முன் அனுமதி வாங்காம இப்படி எல்லாம் செய்ய முடியாது. மீறி நீங்க மைக் வெச்ச கேஸ்ட் போட்டா, ஒரு வார்த்தை ஒலிபரப்பாகறதுக்குள்ளே போலீஸ் வந்து உங்களையும் எல்லாத்தையும் அள்ளிப் போட்டுக்கிட்டு போயிடும்.”

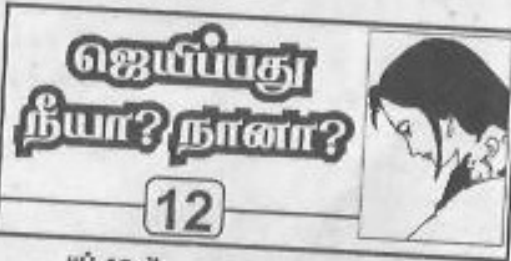
“இல்லை டாக்டர். போலீஸ் என்னை நெருங்க முடியாது.”

“என்ன சொல்றீங்க தியாகு?”

“மளகல பிடிவாதமா ஒரு விஷயத்தை சாதிக்கணும்னு வெறித்தனமா தீர்மானிச்சுட்டா, வழிகள்தானா உருவாகும் டாக்டர். எனக்கும் அப்படி வழி உருவா கிடுச்சு. நாளைன்னைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை சாயங்

காலம் அஞ்சி மணிக்கு மெரினா பீச்சு
என்னோட நாதனமான இந்தப் போராட்டம்
ஆரம்பிக்கப்போகுது. எனக்கு நீதி கிடைக்கிற
வரைக்கும் நான் ஓயப் போறதில்லை. என்
போராட்டத்தை எந்த சக்தியாலயும் தடுக்க
முடியாதபடி சில முன்னேற்பாடுகள்
செய்துகிட்டாப் போதும்.

“அதென்ன முன்னேற்பாடுகள்?”
“சொல்றேன்.”

“ப்ரீதி!”

“ம்... இருப்பா, பெரிய அலை வருது
பாரு, வாயேன்.”

“அது கம்மா சாக்கு கெளதம். உனக்கு
கடல்னாலே பயம். எனக்குத் தெரியும்.
இப்படி அலையில் நிக்கிறதுக்கு போன
ஜென்மத்தில் புண்ணியம் செஞ்சிருக்கணும்.”

“இப்ப இந்த கடற்கரையில் கால்
நனைச்சிட்டிருக்கிறவங்க எல்லாம்
புண்ணியம் செஞ்சவங்களாக்கும்.”

“அதாவது போன ஜென்மத்தில்.”

“யம்மாடி! கொஞ்சம் சிக்கிரம் வாரியா?
எனக்கு இந்த ஜென்மத்தைப் பத்திக் கவலைப்

76 □ ஸ்டார் நாவல்

பட்டாக வேண்டியிருக்கு. ஏழு மணிக்கு ஒரு
டெண்டிஸ்ட்கிட்டே எனக்கு
அப்பாயின்ட்மெண்ட் இருக்கு ப்ரீதி.”

“பறக்கறியே. உன்னை யார் லேட்டா
வரச் சொன்னது? அஞ்சு மணிக்கு வரச்
சொன்னேனல? ஏன் ஆறு மணிக்கு வந்தே?”

“காக்க வைப்பதில் ஒரு ககம் உண்டு
ப்ரீதி.”

“காத்திருக்கிறதில் அவமானமும்
உண்டு கௌதம். நான் பாட்டுக்கு காரில
உக்காந்து கேஸ்ட் கேட்டுக்கிட்டிருந்தேனா?
ஒருத்தன் வந்தான். தனியா போராடிச்சிட்
டிருக்கிங்க போலிருக்கே, நான் வேணும்னா
கம்பெனி தரட்டுமா?ன்னு கேட்டான்.

“என்ன சொன்னே நீ?”

“உன் கம்பெனியோட ஆடிட்டர்
ரிப்போர்ட், பேஷன்ஸ் ஷீட் எல்லாம் எடுத்
துட்டு வாடா பொறுக்கிண்டு சொல்லி
அனுப்பிச்சிட்டேன்.”

“நைஸ் ஜோக், புறப்படலாமா?”

“இப்படி அவசரப்பட்டா பல்லைத்
தட்டிடுவேன்.”

“அதைத்தானே இப்ப நான் போற
டாக்டர் செய்யப் போறாரு. ஸாரிம்மா.
நானைக்குவேணும்னா அகையன் இங்க
வரலாம். நேரத்தோட வந்துடறேன். இப்ப
போலாமே ப்ளீஸ்... என் பைக் சாவியைக்
கொடுத்துருப்பா. நீ நல்ல பிள்ளைதானே?”

“சரி, ஒழி. இத்தா, டைம் ஆச்சிண்ணு

ஸ்டார் நாவல் □ 77

ரேஷ் டிரைவ் பண்ணாதே, வா போலாம்."

"உன் கார் எங்கே இருக்கு?"

"அதோ அங்கே, நான் போய்க்கறேன், நீ புறப்படு."

"டாட்டா! கோபமில்லையே."

"கோபம்தான். பரவால்லை

டாட்டா..."

"ஸீ யு நாளைக்குப் போன் பண்ணேன்."

"கொஞ்சம் சங்கீதம் கற்றுத்தா காணக் குவிலே! காதல் மெட்டுத்தான் கட்டித்தான் பாடு... ஏய்! யார் நீ? என்ன செய்றே என் கார்ல உக்கார்ந்துகிட்டு?"

"உனக்காகத்தான் காத்துட்டிருக்கேன் ப்ரீதி."

"ஏய்! நீ தியாகு இல்லையா? நீ சிங்கப்பூர் வேர்ந்ர வந்திருக்கிறதா தமிழ் சொன்னிச்சு, எப்ப வந்தே! எப்படி இருக்கே? உன் வைலைப் போய் பார்த்தியா? ரொம்ப பாவமில்லை. இப்ப தேவலாமா அவளுக்கு?"

"ப்ரீதி, உன்னை வந்து உக்காரு. காரை ஸ்டார்ட் பண்ணு."

"எங்கேயாவது போகணுமா உனக்கு? நோ ப்ராப்னம். நான் உன்னை ட்ராப் பண்ணேன்."

"நான் சொல்ற இடத்துக்கு வண்டியை ஒட்டு. போற வழில உங்கப்பன் எவ்வளவு பெரிய அயோக்கியன்னு விபரமாச் சொல்றேன்."

"ஏய்! என்ன பேசறே நீ! சொல்றதை

நான் எதுக்குக் கேக்கணும். உத்தரவாப் போடறே? வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்கு."

"இதோ பாரு. பொண்ணாச்சேன்னு நான் உன் மேல் இரக்கப்படலாம். இந்த துப்பாக்கி இரக்கம் காட்டாது."

"காட்! என்ன இதெல்லாம்?"

"சொன்னபடி வண்டியை ஒட்டினா எதுவும் செய்யமாட்டேன். கிளப்பு!"

"ஹலோ தமிழரசன் ஸ்பீக்கிங்!"

"நான் தியாகு பேசறேன்."

"என்னப்பா ஆஸ்பத்தரிக்குபோய் உன் வைலைப் பார்த்தியா?"

"பார்த்தேன். மினிஸ்டர்கிட்டேப் பேசணும்."

"இரு. சார், தியாகு, உங்கக்கிட்டே பேசணுமாம்."

"ஹலோ அருன் நம்பி பேசறேன், என்ன தியாகு. எப்படி இருக்கா உன் வைலைப்? இப்ப தேவலாமா?"

"வாயை மூடுடா ராஸ்கல்! நீ ராஜாத் திக்கு செஞ்ச கொடுமைகள் அத்தனையும் எனக்கு தெரிஞ்சுப் போச்சு. ச்சே! நீயெல்லாம் ஒரு மனுஷனாடா? கொஞ்சமாச்சும் மனசுல இரக்கம் இருந்திருந்தா இப்படியெல்லாம் நடந்திருப்பியாடா?"

"ஏய்! என்ன பேசறே? யார்கிட்டே பேசறே?"

“போடா பொறுக்கி! உனக்கு என்னடா மரியாதை? எவ்வளவு தூரம் உன்னை நம்பினேன். தங்கச்சி நங்கச்சின்னு பழகினியேடா துரோகி! இதோ பாரு! உன்னோட அட்டுழியம் அத்தனையும் பொதுமக்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டப் போறேன். எங்கிட்டே ஆதாரம் இருக்கு. உன் பொண்ணு ப்ரீதி இப்ப என் கிட்டதான் இருக்கா. உனக்கு மனசாட்சி இருந்தா, உன் பொண்ணு உயிரோட வேணும்னு ஆசை இருந்தா, நீ ராஜாத்திக்கு செஞ்ச கொடுமைகளை எல்லாம் பகிரங்கமா ஊர் அறிய ஒத்துக்கிட்டு பதவி விலகணும். சட்டப்படி நீ செஞ்ச தப்புக்கு உன்டான தண்டனையை அனுபவிக்கணும்.”

“டேய்! என்ன, மிரட்டியா? தியாகு! என் பலம் தெரியாம மோதாதே! வினையாட் ஓத்தனமா எதையாச்சும் பண்ணிக்கிட்டிருக்காதே! மரியாதையா என் பொண்ணை விட்டுடு. என்னை எதிர்த்துக்கிட்டு உன்னால எதுவும் செய்ய முடியாது தியாகு. அழிஞ்சுப் போயிடுவே.”

“செய்ய முடியுமா முடியாதான்னு நாளைக்கு பாரு! அழிஞ்சுப் போகப் போறது நீயா, நானான்னு பார்த்துடலாம். வெச்சிடலா?”

“யோவ் தமிழ்! என்னய்யா இது? அந்த தியாகு என்னவோ மிரட்டலா பேசறான். எல்லாம் தெரியுமாம். ஆதாரம் இருக்காம். நம்ம ப்ரீதியை மிச்சி வெச்சிருக்கானாம். நான்

கிரங்கமா ஒத்துக்கிட்டு பதவி விலகணுமாம். கப்புடுய்யா டி.ஐ.ஜி. கதிரேசனை! ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே ப்ரீதியை மீட்டாகணும். கத்தப் பயலை கொண்டாத்து என் முன்னால நுத்தணும். புரிஞ்சுதா?”

“என்னய்யா தமிழ், என்னாச்சு? நான் சொல்லி நாலு மணி நேரமாச்சு. ப்ரீதி இன்னும் விடு வந்து சேரலை.”

“சார் ஆஸ்பத்திரில ராஜாத்தி இல்லை. அந்த டாக்டர் வாகவும் இல்லை. தியாகுவை அவனோட சித்தப்பா வீட்ல இன்னும் சில சொந்தக்காரங்க வீடுகளல தேடியாச்சு. எங்கயும் வரலை அவன். சிட்டில உன்ன எல்லா லாட்னையும் பார்த்துட்டாங்க. எல்லா வாகனங்களையும் நிறுத்தி செக் பண்ணாங்க. அந்த டாக்டரும், தியாகுவும் சேர்ந்து ஏதோ பெரிய பிளான் போட்டுத்தான் ப்ரீதியை கடத்தி வெச்சிருக்கணும் சார்.”

“என்னய்யா நீ சமாதானம் சொல்லிட்டிருக்கே. ஹோல் டிபார்ட்மெண்ட்டை ஃபீல்டுல இறங்கச் சொல்லுய்யா. என் பொண்ணை ஒரு கண்டைக்காய் பய கடத்திக்கிட்டு போய் வெச்சிக்கிட்டு சவால் விடற மாதிரி பேசறான்னா அது பெரிய அவமானம்யா.”

“டி.ஐ.ஜி. சார் ஃபுல் ஸ்விங்ஸ்தான் செயல்பட்டுக்கிட்டிருக்கார். சார் பிடிச்சிடுவாங்க. அமைதியாக இருங்க.”

“என் பொண்ணைக் கடத்திக்கிட்டு

போன செய்தி எந்த பத்திரிகையையும் வரக் கூடாது. அதை கவனமாய் பார்த்துக் கொடுக்கிறார்களா?”

“சரி சார்.”

“தியாகு! என்னை அடித்து விட்டாய் போலீஸா இல்லையா?”

“அடித்து விடறதுக்காகவா மெனக்கெட்டு கடத்திக்கிட்டு வந்து இப்படி கடற்கரையில் பந்தல் போட்டு கட்டி வெச்சேன்? வாயை மூடிக்கிட்டு பேசாம நடக்கற கூத்தெல்லாம் பார்த்துக்கிட்டிருக்கணும், புரிஞ்சுதா? டாக்டர், இந்தாங்க இந்த ரிமோட் கட்டுரையை நீங்க உங்க கைல வெச்சிக்குங்க.”

“இல்லைப்பா நீ வெச்சிக்க.”

“ஐயோ, எம் சரியா இருக்கா?”

ஆரம்பிக்கலாமா? ஹலோ.. எமக் டெஸ்ட்... டிங்! ஒன்...ட்டு...த்ரி! ஹலோ...ஆங்காங்கே கடற்கரைக் காற்றை சுவாசிக்க வந்து கூடியிருக்கும் அன்பான பொதுமக்களே நீங்கள் ஒட்டுப் போட்டு பதவியில் அமர்த்தியுள்ள அமைச்சர் அருள் நம்பியின் உண்மையான குணமறிய வேண்டுமா? இங்கே ஒன்று கூடுங்கள். உடனே வாருங்கள்! அவர் செய்த அட்டேழியங்களை நிரூபிக்க தயாராக இருக்கிறேன். வாருங்கள்!”

“தியாகு போலீஸ் வருதுப்பா.”

“வரட்டும் நான் பேசிக்கிறேன்.”

“என்ன மச்சான் இங்கே மீட்டிங்கு?”

“அட! ஏன் அந்தப் பொண்ணை மேடையில் உக்கார வெச்சுக் கட்டிப் போட்டிருக்கீங்க? எதுவும் நாடகமா?”

“இன்னொரு பொண்ணு உக்காத்திருக்கே. அதைப் பார்த்தா பைத்தியம் மாதிரி இல்லை?”

“மாதிரி என்ன, பைத்தியமேதான். என்னமோ மந்திரியோட அட்டேழியம்னங்க. என்ன சொல்லப் போறாங்க?”

“மச்சான், அந்தப் பொண்ணோட உடம்பைச் சுத்தி என்னவோ கட்டி வெச்சிருக்காங்களே என்ன அது?”

“அய்யோ, வெடிகுண்டல்ல அது! சினிமாவ வற்ற மாதிரி இல்லே இருக்குது. யார் வீட்டுப் பொண்ணு அது? என்ன கூத்தடிக்கிறாங்க இவங்க?”

“இரு... இதோ போலீஸ்காரங்க போறாங்க. விட்டு உதைக்கப் போறாங்க பாரு.”

“டேய்... என்னங்கடா இது பந்தல்? என்ன கலாட்டா இது? யாரைடா கட்டி வெச்சிருக்கீங்க? ம்?”

“ஹலோ இன்ஸ்பெக்டர். உங்களுக்கு முன்னாடி ஒரு கோடு போட்டு வெச்சிருக்கேன் பாருங்க... அதைத் தாண்டி ஒரு ஸ்டெப் உள்ளே காலெடுத்து வெச்சாலும் என் கைல இருக்கிற இந்த ரிமோட் கன்ட்ரோலோட பட்டனை அழுத்திடுவேன். மேடை மேல அந்தப் பொண்ணு உடம்பு வெடிச்ச ஆயிரம் பீஸா சிதறும் புரிஞ்சுதா? அது யார்

தெரியுமா? மினிஸ்டர் அருள்நம்பியோட
ஒரேப் பொண்ணு ப்ரீதி! இத்தனை பேருக்கு
முன்னாடி அந்தப் பொண்ணு வெடிச்சி சிதறி
சாகணும்னு ஆசைப்பட்டா உள்ளே வாங்க.
இது போலீசுக்கு மட்டுமில்லை. எல்லோருக்
கும் சொல்ல எச்சரிக்கை?”

“இல்லைப்பா.. நாங்க உள்ளே வரலை.
நீ எதுவும் செஞ்சிடாதே. உனக்கு என்ன
வேணும்? ஏன் இப்படி செய்யறே?”

“எனக்கு நீதி வேணும். மேடையில்
உக்கார வெச்சிருக்கேனே அவ என் பொண்
டாட்டி ராஜாத்தி. அவ மினிஸ்டர் அருள்
நம்பியால பாதிக்கப்பட்டவ. எந்த விதத்தில்
பாதிக்கப்பட்டவன்னு அவனே சொல்லியிருக்
கிற இந்தக் கேஸ்டைப் போட்டு விடறேன்.
எல்லோரும் கேளுங்க. என்னோட கோரிக்கை
இதுதான். மினிஸ்டர் அருள்நம்பி இங்கே
இந்த இடத்துக்கு வரணும். உங்க முன்னாடி
பதவி விலகணும். இதான் என் போராட்டம்.
அவர் வர்ற வரைக்கும் என் போராட்டம்
தொடரும். திருப்பி திருப்பி இந்த கேஸ்டை
ஒலிக்கும். என்னைத் தடுக்கவோ, மத்திரி
மகளை காப்பாத்தவோ யார் எந்த விதமா
முயற்சி செஞ்சாலும், அடுத்த நிமிஷம் ப்ரீதி
யோட உயிர் போறது நிச்சயம். இன்ஸ்பெக்டர்
இந்த என் கோரிக்கையை யார்கிட்ட
சொல்லணுமோ சொல்லி, நிறைவேத்த வழி
பாருங்க. இப்ப பொது ஜனங்கள் இந்த
கேஸ்டை கேளுங்க!”

ஐயப்பது நியா? நானா?

13

“உங்களுக்கு வெக்கமா இல்லை?
இன்னைக்கு இரண்டாவது நாளா அவன்
இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக்கிட்டிருக்
கான். எதுவும் செய்ய முடியலைன்னு சொல்
நீங்களே, உங்களுக்கு எதுக்குய்யா மிசை?”

“சார், நீங்க பதட்டப்படக் கூடாது.
அங்கே உள்ள நிலைமை புரியாம பேசறீங்க.
உங்க பொண்ணு உயிரைத் தரேட்டா வெச்சி
ருக்கான். வெறியோட இருக்கான். அவனோட
எச்சரிக்கையை மீறி போலீஸ் உள்ளே
நுழைஞ்சா உங்க மகளை உயிரோட சிதறடிக்க
அவன் தயங்க மாட்டான். அந்த கேஸ்டை
பல தடவை ஒலி பரப்பிட்டதால் பொது
மக்களோட சிம்பதி இப்போ அவன் பக்கம்
திரும்பியிருக்கு. தனி மனிதனா எதிர்க்கிறதைப்
பார்த்துட்டு பத்திரிகைகளுக்கு எல்லாம்
துணிச்சல் வந்து, எல்லா பத்திரிகைகளும்
வந்து போட்டோ பிடிச்ச போட்டுட்டாங்க.
அது மட்டுமல்ல. கேஸ்டை உள்ள ராஜாத்தி
யோட ஸ்டேட்மெண்ட்டை அப்படியே
பத்திரிகைகள்ல போட்டிருக்கிறதால கடற்
களையில் இப்ப கூட்டம் அலை மோதுது.

டி.வி.ல இருந்து கூட வந்து கவரேஜ் பண்ணாங்க. என்ன ஸ்டெப் எடுத்தாலும் அது உங்க மகளோட உயிருக்கு ஆபத்தா முடியுங்க. தால நாங்க கையைக் கட்டிக்கிட்டு சுயமாக இருக்க வேண்டியிருக்கு.”

“அப்படின்னா அவன் வெச்சிருக்கிற கோரிக்கையை என்னை ஏத்துக்கச் சொல்றீங்க? பதவி விலகச் சொல்றீங்களா? இந்த சாதாரண பயலுக்காக?”

“இப்ப அவர் சாதாரண ஆள் இல்லை சார்.”

“தமிழ், யாருய்யா போஸ்ல?”

“சி.எம். பேசறார். உங்களோட பேசணுமாம்.”

“கொண்டா, ஹலோ, வணக்கம் தலைவரே.”

“என்னங்க அருள் நம்பி, ரொம்ப சங்கடமா இருக்கே நிலைமை? எல்லா ரிப்போர்ட்டும் வந்தது. டெல்லிலேயேர்ந்து செகரெட்டரி பேசி விபரம் கேக்கறாருங்க. எப்படா சான்ஸ் கிடைக்கும். கவுத்து விடலாம்னு பார்த்துக்கிட்டிருக்கு டெல்லி. இந்தச் சூழ்நிலையில நீங்க இப்படி ஒரு விவகாரத்தில எக்ஸ்போஸ் ஆயிட்டிங்களை. எதிர்க்கட்சிக்காரங்க பூரா ஒண்ணு சேர்ந்துக் கிட்டு கருத்து சொல்லுக்காங்க, படிச்சிங்களா?”

“படிச்சேன் தலைவரே. நம்ம போலீஸ் கிட்டே உள்ள அதிரடிப் படையை விட்டு

நிலைமையை சந்திச்சி என் மகளை காப்பாத்த முடியுமான்னு இப்பதான் கன்சல்ட் பண்ணிட்டு இருக்கேன்.”

“அதெல்லாம் நான் ஏற்கனவே விசாரிச்சேன். எங்கேயும் லூஸ் எண்ட்ரன்ஸ் இல்லையாம். கொஞ்சம் போக்கு காட்டினாலும் அவன் உங்க மகளை சிதறடிக்கத் தவிர இன்னா இரகசியம். கட்சியோட செல்வாக்கும் சேர்ந்து டேமேஜ் ஆகியிட்டிருக்கலே. மூணாவது நாள் போராட்டம், லாவது நாள் போராட்டம்னு அவன் தாடர்ந்துகிட்டே இருந்தா பப்ளிக் சிம்பதி அவன் பக்கம் இன்னும் அதிகரிக்கும். உங்களுக்கும் ஆட்சிக்கும் கெட்ட பேர் அதிகரிக்கும். அதனால் நீங்க கோரிக்கைக்கு சம்மதிக்க துறியில் போய் பதவி விலகறதா சொல்லிடுங்க.”

“தலைவரே என்ன இப்படி சொல்றீங்க?”

“வேற வழியில்லைங்க அருள்நம்பி. பிரிவாதிகள் பெரிய அதிகாரிகளை கடத்திக் கிட்டு போய் வச்சிக்கிட்டு கோரிக்கைகள் வைக்கிறப்ப, அதிகாரிகளோட உயிர்களைக் காப்பாத்தறதுக்காக அந்த கோரிக்கைகளை அரசாங்கமே நிறைவேத்தினதில்லையா? அந்த மாதிரிதான். அய்யா, இங்கே பணயமா வைக்கப்பட்டிருக்கிறது உங்க பொண்ணோட உயிர் மட்டுமல்ல. நம்ம ஆட்சியோட உயிரும். அதனால் கட்சி உங்க மேல நடவ

டிக் கை எடுக்கறதுக்கு முன்னாடி நீங்களே
கௌரவமா பதவி விலகி பிரச்சனையை
முடிச்சிட்டிங்களான்னா நல்லது.
வெச்சிரட்டுமா?"

"நீயாகு, கை கொடுப்பா."

"என்ன டாக்டர்?"

"உன் போராட்டத்துக்கு வெற்றி! உன்
கோரிக்கையை ஏத்துக்கிட்டு பகிரங்கமா
எல்லார் முன்னிலையிலும் குற்றத்தை ஒப்புக்
கிட்டு பதவி விலகறதுக்கு மினிஸ்டர் அருள்
நம்பி சம்மதிச்சிட்டாராம். வந்துக்கிட்டிருக்
காராம்."

"வரட்டும். அவருக்கு வேற வழி
இல்லைன்னு எனக்குத் தெரியும்."

"வாங்க அமைச்சர் அருள்நம்பி அவர்
களே, இந்தாங்க மைக், பேசுங்க."

"நியாகு, இந்த விவகாரத்தை நமக்
குள்ளே பேசித் தீர்த்துக்கலாமே."

"அசிங்கமா இல்லை இப்படி. கெஞ்சற
துக்கு? எல்லா ஜனங்களும் உங்களையே
பார்த்துக்கிட்டிருக்காங்க. பேசுங்க. இல்
லைன்னு ரிமோட் கண்ட்ரோல்மேல என்
விரல் பேசும்."

"அன்பார்ந்த பொதுமக்களே! ஒரு
மனிதன் எப்போதுமே நல்லவனாக இருக்க
முடியாது. சில வேளைகளில் அவனின் தவ
றான குணங்களும் ஆட்சி செலுத்தும். அப்படி
ஒரு பலவினமான சூழ்நிலையில் தான் நான்
இந்த ராஜாத்தி விஷயத்தில் தவறுகள் செய்ய

நேர்ந்தது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரி
வித்துக் கொள்கிறேன். என் தவறுக்கு பிராயச்
சித்தமாக என் பதவியை விட்டு விலக தீர்மா
னித்து என் ராஜினாமா கடிதத்தை முதல்
வருக்கு அனுப்பிவிட்டுத்தான் இங்கே வந்தி
ருக்கிறேன். இதோ அதன் நகல்! சட்டப்படி
என் மேல் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு
நான் கட்டுப்படுகிறேன்."

"போதும், இப்போ நான் கொஞ்சம்
பேசறேன். நகருங்க. மதிப்பிற்குரிய மக்களே
இவர் மகனின் உயிரைப் பணயம் வைத்து
மிரட்டியதால் தான் இந்தக் கொடுமைக்கார
அருள்நம்பி என் கோரிக்கைக்கு கட்டுப்
பட்டார். எனக்குத் தெரியும். சட்டப்படி
இவர் மீது எடுக்கப்படும் எந்த நடவடிக்கை
களில் இருந்தும் சாமர்தியமாக இவர்
வெளியே வந்துவிடுவார் என்று இங்கே
இப்போதே உங்கள் எதிரிலேயே இவருக்கு
தண்டனையை என் கையால் தர விரும்பு
கிறேன்."

"ஆ... அய்... யோ...!"

"இவரைச் கட்டுக் கொன்ற குற்றத்தை
நான் பெருமையோடு ஏற்கிறேன். காவல்
துறை என்னை கைது செய்யலாம்."

"என்னப்பா நியாகு இப்படி செஞ்
கிட்டே?"

"இல்லை டாக்டர். இதான் சரியான
தண்டனையா இருக்க முடியும். எனக்கு குற்ற
உணர்வே இல்லை டாக்டர். நான்

சந்தோஷமாதான் ஜெயிலுக்குப் போறேன்.
டாக்டர் உங்கிட்டேயிருந்து ஒரே ஒரு
உதவியை எதிர்பார்க்கிறேன்."

"என்னப்பா?"

"என் மனைவிக்கு என்னைக்காச்சும்
ஒருதான் பரிபூர்ணமா குணமாயிட்டா
அப்போ அவ புருஷன் அவளோட பாதிப்
புக்குக் காரணமானவனை முறையா தண்டிச்
சிட்டாள்னு அவக்கிட்டே சொல்லிங்களா?"

முற்றும்

பின் குறிப்பு

இந்தக் கதை இன்றைய தேதி கதை
அல்ல.

என்றோ, எப்போதோ நடந்ததாக
கற்பனையான சம்பவங்களையும், பெயர்
களையும் கொண்டு பின்னப்பட்ட ஒரு
அக்மார்க் கற்பனைக் கதை.

- பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

பேசாதே! கேள்!

அதிகம் பேசினால்
அமைதியை இழப்பாய்
ஆணவப் பேச்சினால்
அன்பை இழப்பாய்
வேகமாகப் பேசினால்
இனத்தை இழப்பாய்
கோபமாகப் பேசினால்
குணத்தை இழப்பாய்
வெட்டியாகப் பேசினால்
வேலையை இழப்பாய்
வெகுநேரம் பேசினால்
பெயரினை இழப்பாய்
பெருமையாகப் பேசினால்
ஆண்டவனின் அருளை இழப்பாய்
அன்பாய் பேசினால்
அனைவரும் உன் நாயகம்!
கவாபி விவேகானந்தர்

கை ரேகை ஜோசியம்!

கை இருப்பவன்
ஜாதகம் பார்க்கிறான்
கை இல்லாதவனோ
தம்னம்பிக்கையை
பார்க்கிறான்

எக்ஸ். பிரின்சியா, அக்காள் மடம்